

MAGlojz

OUTDOOROVÝ MAGAZÍN

1.
2024

**EXPEDICE
GULO GULO**

**CESTA NAPŘÍČ
AMERIKOU**

**25 DNÍ
INTENZIVNÍCH
ZÁŽITKŮ**

**MONTANE
NOVINKY**

VERTONE

Tento časopis pro vás připravuje firma VERTONE, sídlící v Jablonci nad Nisou, na úpatí Jizerských hor a Krkonoš, na okraji Českého ráje, kousek od Lužických hor. Přimo v srdci outdoorového ráje, který nabízí možnosti téměř všech outdoorových aktivit, na které si vzpomenete. Rafty na Jizeře, kajaky na Kamenici, lezení na Malé Skále nebo v Sedmihorkách, paragliding na Kozákově, singletreky na Špičáku nebo v Novém Městě pod Smrkem, běžky a sjezdovky v Jizerských horách, skialpy v Krkonoších a ještě mnohem více. VERTONE se zabývá dovozem a distribucí vybavení pro horolezectví, kemping a turistiku, v České republice a na Slovensku zastupuje prémiové značky outdoorového světa.

KDYŽ SE ŘEKNE OUTDOOR...

Ať už se řadíte mezi velké sportovní nadšence, kteří překonávají své limity, milovníky dlouhých romantických procházek nebo jen občasné návštěvníky lesa za městem, jistě znáte jedno možná i kouzelné slovíčko, které všechny tyto aktivity spojuje – Outdoor. Slovo, které na první poslech v člověku nejspíše vyvolá obrázky hor, divokých řek a pěkně těžkého batohu napěchovaného jídlem a oblečením do nepříznivého počasí.

On však význam naší zlidovělé verze spadá až ke kořenům samotné Matky Přírody a vztahu člověka k ní. U našich zaoceánských sousedů nemusíme jít dále než na dvorek, abychom roztopili gril, a mohli tak svoji činnost nazývat outdoorovou, tedy venkovní.

Ale zpátky k nám. Naše příroda nabízí neřebernou paletu možností, kde a jak strávit příjemný víkend, aktivně si odpočinout nebo zkusit posunout hranice a cíle zase o kousek dál. A ani kvůli tomu není potřeba cestovat do příliš vzdálených destinací, stačí vyjít ven, rozhlédnout se a vnímat to, co máme na dosah ruky.

Půjdete-li se dnes odpoledne projít, projet, proletět, zalézt si nebo zaplavat, prožijete outdoor v každé jeho podstatě, v těsné blízkosti přírody, tím, co máte tak rádi.

Krásné zážitky!

EXPEDICE GULO GULO

ANEK FAIRLY V ZEMI
BÍLÝCH JEZER

Martin Benc
@dvanatahu

Montane | Thermatest
MSR | Summit To Eat
Platypus | Petzl

Finsko byla poslední ze skandinávských zemí, kterou jsem neměl navštívenou. Jasně, teď si asi klepete na čelo, protože Finsko není Skandinávie, ale pro mě prostě je a konec diskuze. Dánsko, Švédsko a Norsko jsem dohromady navštívil už asi desetkrát, ale na divočinu plnou jezer sousedících s Volodou nějak nezbyl čas...

Po loňské úspěšné expedici Mrož, která se odehrála na švédském Kungslednu, jsem věděl, že ani tuto zimu **nechci sedět doma na půlkách a chci provětrat své pulky... nebo naopak?** No a všichni čtenáři už tuší, že pojedeme do Finska!

Stačilo sestavit tým. Kuba s Pájou letos měli jiné povinnosti, a tak jsme do týmu přizvali moji slečnu Peťu a Filipa. Miša s Davidem už byli jistota - vyrazíme opět v pěti.

Destinací se nám stává národní park Urho Këkkoken v Laponsku. Po přeletu do Ivalo dokupujeme alkohol a bereme taxi na samotný začátek trasy, kte-

rý je nedaleko ruských hranic. Dveře dodávky se zavřou, zamáváme borcovi a stojíme na osamoceném parkovišti uprostřed ničeho. Teda, naproti přes silnici je vojenská základna. Smontujeme pulky a vyrazíme vstříc gdnům bez signálu, odkázani jen na naše dovednosti a schopnosti.

I tentokrát **volíme sněžnice** a poměrně záhy se ukazuje, že lyže do budoucna nebude vůbec špatné pořídit. Cesty mezi sruby, u/ve kterých máme naplánovaný nocleh, jsou zpravidla projeté skútry, ale někdy nevedou tak, jak je dáno na mapě. Je tedy nutné improvizovat. To zjišťujeme už po první hodině chůze, kdy chceme za každou

cenu dodržet letní trasu. **Končí to Filipem propadlým po kolena do ledového potůčku.** Jeli jsme sice na polární expedici, ale teploty přes den jsou lehce nad nulou. Sněhu je ale dostatek. Tento fail mrzí o něco víc, protože kdybychom dali na intuici, zjistili bychom po pár metrech, že i skútry jely stejným směrem, jenom trochu jinou cestou. Jedná se o další z failů, které nás v menší míře budou provázet celou dobu. Vše totiž začalo už při odletu prskavkami v odbaveném zavazadle, následující explodovaným tuňákem.

První noc trávíme ve srubu, sušíme boty a užíváme si komfortu bez civilizace. Borové lesy, zamrzlá jezera, bílé čepice zdejších kopců a rozlehlé bažiny, které se mění v zimní nicotu nám budou dělat společnost následující dny. **Urho Kekkonen je nádherný, často ale i monotónní.** Vysoké kopce tu nehledejte, ale i ty, co tu jsou, dokáží člověka pořádně prověřit a dát pocit opravdové výzvy. Za to rovinky projeté skútry žádné drama nepřinášejí, stačí ale aby se profil lehce naklonil, stopy zmizely a je z toho ryzí dobrodružství.

Druhý den uběhl jako voda a v dobré náladě se uchylujeme k venkovnímu bivaku. Stavíme stany, vaříme jídlo, chystáme spaní. Na večer do našeho stanu pro dvě až tři osoby postupně dorazí Filip, David a Miša. Nevím, kterého blbce to napadlo, ale challenge

o nejteplejší stan je na světě. Nevěřil bych, že vlastními těly dokážeme v těchto podmínkách stan vytopit na více než 20 stupňů! To ale přináší i nemilou věc v podobě velké kondenzace, rázem je celé tropiko zevnitř zarosené. Noční klid to naštěstí neovlivní, za to silný vítr a podezřelé zvuky ano. Nakonec je však únava silnější a my usínáme jako beránci.

Cesta plyne, my se kocháme krajinou. Čtvrtý den začínáme okusovat i první výškové metry a je to znát. Saně táhnou zpět a každý pohyb je mnohem složitější. Pozoruji na Peti, že toho má plné zuby. Přeci jen ještě do léta neměla o zimním hikování ani ponětí. **Její první delší trek a hned na sněžnicích s pořádným nákladem prověřil psychickou odolnost.** V horách si ale první nepříjemné zkušenosti musí vybojovat každý sám nebo aspoň tak to vnímala a jakoukoliv pomoc odmítla. Poprvé jsem na výpravě v situaci, že cítím velkou zodpovědnost i za někoho jiného a ruku na srdce, v jistém ohledu to není příjemný pocit. Na druhou stranu se ukazuje, že tuhle holku ve finále nic nezlomí a když si něco umane, tak to dobude.

Další výzva přichází hned ráno. Cesta není projetá skútry a my se boříme místy po pás ve sněhu. Po pár desítkách minut a necelém kilometru usuzujeme, že to nepůjde. 14 kilometrů

k další chatě se mi v těchto podmínkách jeví jako nereálné, navíc když se můj téměř **30 kilový náklad často boří takovým způsobem, že se nedá hnout.** Téměř po hodině jsme zpět u srubu, ze kterého jsme vyráželi. Zkoušíme cestu na jih, která je projetá a doufáme, že druhým údolím to půjde. Jde! A navíc potkáváme trojici Čechů, kteří přináší energii do žil. Trasa se sice protáhne, ale zvládáme ji v pohodě. Večer spíme v osadě několika srubů a je tu poměrně rušno. A rušno je i po setmění. Belgičani hlučí do noci, Polky chrápu do rána.

Následující den se shodujeme, že noc strávíme ve stanech. Na postavení kempu máme dostatek času, etapa byla krátká. Ovšem na řadu přichází další fail. **S Peťou se nám spí jako v bavlnce, ale David s Filipem prožívají střevní peklo.** Leze to z nich hore i spodem a ráno je nacházíme ležet ve srubu totálně vyčerpané. Bohužel času není nazbyt a musíme pokračovat dál, i když víme, že to bude bolet. Nedaří se nám najít projetou cestu, a tak zkoušíme variantu velké objíždky. Bohužel po pěti kilometrech chůze do dalšího údolí zcela opačným směrem zjišťujeme, že ani tady cesta nevede. Po dvou hodinách jsme nuceni se otočit a jít zpět. **Morál je na nule, Davidova energie také.** Čtyři hodiny pochodu k ničemu. Navrhují strávit druhou noc na stejném místě.

Filip se trochu oklepal, ale Davidovi je pořád zle. Domlouváme se a rozdělujeme si role. David jde nabírat potřebnou energii a zalézá do spacáku, holky roztápí vodu a udržují teplo domova. My s Filipem bereme sněžnice a jdeme proslápnout stopu aspoň na kopec, který je zhruba dva kilometry vzdálený. Ráno nám to ulehčí nejtěžší práci. Nakonec potkáváme zhruba po kilometru první lyžaře, kteří jedou do protisměru. V dálce už se objevují další a my víme, že cesta zítra bude aspoň lehce projetá a otáčíme se zpět do vyhřáté boudy.

Ráno moudřejší večera, vyrazíme poměrně brzy. Všichni jsou kupodivu ve formě. **Zaplať pánbůh za to.** Po přiletu zpět se totiž dozvídáme, že na chatách řádl nějaký bacil a ve stejnou dobu evakovali z různých míst dohromady přes 20 lidí se silnými střevními a žaludečními problémy. **Holt čeští kluci se jen tak nezlomí.**

První kilometry bolí, ale kupodivu to zvládáme s přehledem, poté se napojujeme již na projitou stopu a vše jde jak po másle. Jediné, co se kazí pár kilometrů před cílem toho dne, je neprojetá odbočka. Odmitáme tahat saně dva kilometry do kopce v hlubokém

sněhu a volíme delší obíhačku. Jenže ona obíhačka se začne stáčet až moc a po 25 kilometrech už víme, že dnešní cíl nespátríme... a nespátríme ani ten zítřejší. Měníme plány, improvizujeme a házíme bivač ve zcela jiném srubu. K ukončení treku nám druhý den zbývají už jen čtyři kilometry, po kterých nás vítá Kiilopää. Původní plán dojit do Saariselky se rozplynul jak pára nad hrncem. Ne, že bychom na to neměli, ale bylo by to časově na hraně a zážitků bylo více než dost. Jeden z těch nezapomenutelných bude i noční návštěva finského důchodce, který si chvíli před půlnoci přišel dát kafe do chaty a následně za světla čelovky vyrazil k dalšímu, **několik kilometrů vzdálenému srubu. sám. na lyžích. a to je ta pravá definice FINSKA!**

Na expedici Gulo gulo jsme měli i řadu vybavení od značek Montane, MSR a Thermarest.

Mě nejvíce bavila **nová bunda Montane Fireball Lite Hoodie**, kterou jsem používal místo mikiny. Neskutečně pohodlná, neprofoukne, ale zároveň díky prodyšným bočním panelům dobře odvádí pot a člověk v ní vydrží široké rozpětí teplot. Stačilo pod ní dát **triko Montane Dart T-Shirt**, jako svrchní

vrstvu v nepříznivém počasí **goráčkovku Montane Phase XT Jacket** a komfort byl zaručený. V případě větší zimy jsem při zastávkách a večer v kempu používal pořádnou **pěrovku Montane Resolute Down Jacket**, kterou už v aktuální nabídce Montane bohužel nenajdeme. I proto Peťa, Míša a Filip zvolili **pěrovky Montane Anti-Freeze XT Hoodie**, na které ale pěli ódy.

O karimatkách **Thermarest NeoAir XTherm NXT MAX** se už zmiňovat nemusím. Od loňského Švédska je to jasná zimní volba a nejen tam. Všude, kde chci mít absolutní komfort, беру tuhle károšku. **Spacíky Thermarest Parsec 0F/-18°C**, které jsme měli s Petou, bravurně plní funkci, ale nebudeme lhát. Na limitní teploty jsme se v podmínkách, kdy bylo maximálně deset pod nulou, nedostali. Takže test nemůže být úplně objektivní, nicméně věřím, že do -20°C tento spacák splní funkci na jedničku. V kontextu toho, že zpravidla spí člověk v mrazech ve stanu, může být venkovní teplota i o několik stupňů nižší.

Zbývá nám vaření, které jsme kombinovali **na vařičích MSR WindBurner Personal Stove System** a ultralight verzi, kterou беру i na **Continental**

Divide Trail - MSR PocketRocket 2 v setu s ešusem MSR Titan Kettle 900 ml. Vaříče od MSR jsou klasika, které tahám na výpravách už roky a recenze

by byla zbytečná, jsou prostě super. Se všemi výrobky jsem nad míru spokojený, jasně, nemusí to být objektivní recenze, ale **jaká recenze je víc než ta,**

kde člověk dané věci používá opakovaně i v náročných podmínkách? [▢](#)

Na expedici Gulo gulo jsme měli i řadu vybavení od značek **Montane, MSR a Thermarest.**

TESTUJEME HUBBA HUBBA BIKEPACK 2

U plánování našeho tripu na Colorado trail, se naskytla možnost testovat stan od renomované americké značky MSR. Byli jsme nadšeni, protože stan téhle značky používáme již několik let. Konkrétně model Freelite 2, dosud nejlehčí stan pro dva, pokud se nepletu (1250 g). Takže bylo s čím porovnávat. Když jsme stan poprvé uviděli postavený, byli jsme nadšeni zejména tím, o kolik víc místa nabízí. Zaujala nás hlavně výška, člověk může ve stanu pohodlně sedět a má kolem sebe, a hlavně nad sebou, dostatek prostoru. Náš první dojem se potvrdil během téměř dvoutýdenní zatěžkávací zkoušky v Colorádských Rocky Mountains. Avšak nebyli jsme si na 100 % jisti využitím obalu/brašny přímo na řídítka, v které je stan dodáván. Ale pěkně postupně.

ZAČNĚME TEDY ZÁKLADNÍMI ÚDAJI:

Váha spolu s dodávanou brašnou na řídítka: 1380 g (155 g váží gumové distanční podložky na řídítka)

Váha tyček: 456 g

Váha kolíků (8ks): 81 g

Rozměry po sbalení v dodávané brašně: 36x17x11 cm

ŘÍDÍTKOVÁ BRAŠNA

Stan jedu vyzvednout na gravel kole s berany. Připevnit ho na řídítka jde snadno. Jsou zde dvě gumové distanční podložky, přes které provléknete popruhy a zatáhnete. Opravdu jednoduché. Co mi zde však chybí je řádný popruh na upevnění kolem hlavové trubky kola. Zde se asi nepočítalo s drsným terénním zacházením.

Na gravelu nebo silnici, nepotřebujete tolik nadzvedávat přední kolo od země. V terénu a na trailech, kam jsme

měli namířeno, přední kolo zvednete minimálně stokrát za den. Poslední, co chcete je, aby vám brašna litala nahoru a dolu a bouchala do hlavy kola. Asi by to šlo vyřešit upevněním pomocí Voile strapu, ale nebyl čas otestovat. Další otázkou byla nepromokavost brašny. Tu také nebylo čas testovat. Co se prostoru týká, vešlo by se do brašny další oblečení. Dag do ní dokonce narval quilt a karimatku. Jenže, co když zaprší a budeš muset ráno balit mokrý stan? Chceš si k němu sbalit spacák nebo oblečení? Nechceš. Pokud jedeš silniční nebo i gravel bikepacking a máš možnost si vzít velkou zadní a rámovou brašnu, tak není problém tu originální přední využít. My ale jedeme na celoodpružených kolech s teleskopem, který chceme využívat. Chvilí ještě přemýšlíme, že stan vezmeme v dodávané brašně, jen ho přiděláme

k řídkové Apiduře nebo Salsa EXP drybagu pomocí Voile strapů. Jenže po zvažení se ukázalo, že oproti starému obalu z našeho Freelitu 2 je tato nová brašna i bez gumových podložek o cca 150 g těžší. Takže jsem ho nakonec vezl v obalu od Freelitu na mém Salsa harness/drybag systému. Musím říct, že to byla skvělá volba. Ocenili jsme to hlavně během posledních tří upršených dní.

PROSTOR A POHODLÍ

Pohodlně se v něm posadí 190 cm jedinec bez toho, aniž by se hlavou dotknul vnitřního pláště. Výška vnitřního stanu je přeci jen 107 cm. Co se šířky týče, máme pocit, že je stan dělaný pro 2,5 osoby.

Opravdu mnoho prostoru po stranách u hlavy i u nohou. Není se čemu divit, rozměry vnitřního stanu 213 x 127 cm jsou více než velkorysé. V našem Freelitu 2 je tohle problém, zejména když prší. Pokud je hezky, tak to samozřejmě ničemu nevádí, a pokud je venku chladno, tak se v těsnějším kontaktu o něco líp zahřeješ, což je možná jediná prostorová výhoda oproti testovanému Hubba Hubba Bikepack 2. Skvěle vymyšlené jsou lanka u stropu sloužící k pověšení oblečení. K tomu abyste měli všechno hezky po ruce, slouží čtyři síťované kapsy. Dvě u stropu, jedna u hlavy a jedna u nohou. Hodně se nám líbilo zapínání vchodu vnitřního stanu. Jsou zde dva samostatné zipy, končící ve špičce pomyslně-

ho trojúhelníkového vchodu, kde jsou překryty. Výhoda spočívá v tom, že roh tenké tkaniny vnitřního stanu není namáhán taháním zipu. Zde se nám totiž na Freelitu udělala díra. Jeden zip u vstupu na vnějším plášti je také novinka. Nezapíná se uprostřed, ale nově na straně, stejně jako u vnitřního pláště. Takže prostor pro vylézání je pohodlnější, jednodušší a prostornější. Předsíně jsou dostatečně velké na to, aby pojmuly tretry, helmy, batohy a brašny v případě nutnosti.

STAVBA A MATERIÁLY

Jednoduchá. Tečka. Vnitřní stan rozložíš na zem, vyndáš tyčky, samy do sebe naskáčou, neřešíš, která strana jde kam. Obě jsou stejné, co je fakt skvělé hlavně když prší. Tyčky jsou rozdělené na kratší díly tak, aby se u balení vešly i do jiné brašny než do té dodávané. Měří 30 cm. Jediné, co bychom vytkly, je barva obalu, jak tyček, tak kolíků. Tmavě zelená je fakt neviditelná a hodněkrát se nám stalo, že jsme pytlíky chvíli hledali. Takový praktický detail. Tyčky nastrkáte do rohů a připnete k nim vnitřní stan. Následně vložíte samostatnou vodorovnou tyčku ke stropu, k ní připnete tropiko. Nasadíte ho taky do rohů, napnete pomocí kolíků a dotáhnete. Hotovo. Vnitřní stan je z materiálu 10D Polyester Micromesh s DWR úpravou, přičemž podlážka je z 20D Ripstop Nylon 1200 mm DuraShield Polyurethan/Silicone taky s DWR. Ze stejného materiálu jako podlážka je i vnější tropiko.

Za dva týdny používání, jsme měli jen asi dvakrát silnější kondenz, ale nic, co by ranní slunce a vyklepání rychle nevysušilo. Zde se naopak tmavě zelená barva tropika velice hodí. Taky je hezky neviditelná mezi stromy a v přírodě jako takové.

Tropiko a vnitřní stan jsou od sebe dostatečně vzdálené, aby nedošlo ani při silném větru ke kontaktu a případnému promoknutí. Hranici jsme ale objevili. Byl to silný cca 3 h déšť na louce. To už se začaly první kapky u stropu pod

tropikem objevovat, akorát však přestalo pršet a my jsme potřebovali balit. Další hodina deště by znamenala, že pár kapek by už nutně proniklo dovnitř. Ideál je, v případě hrozícího deště, stan postavit mezi stromy, pokud lze. Po celonočním dešti pod stromy, nebyla zevnitř tropika ani kapka.

Kolíky jsou oproti Freelitu o polovinu lehčí a pevnější, nepovedlo se nám je ohnout. Není jim co vytknout.

Závěrem bych dodal, že jsme se opravdu obávali vyšší výšky stanu, zejména kvůli větru. Dobrou zprávou je, že naše obavy byly liché. Konstrukce je stabilní a pevná. Dokonce i v případě uchycení pomocí kamenů. Otestováno, protože samozřejmě největší vítr přišel tam, kde se kolíky vůbec nedaly použít.

Hubba Hubba Bikepack 2 je skvělým a lehkým společníkem pro kratší i delší akce. Lehce sbalitelný do drybagu, batohu či brašen. Dodávanou brašnu beru jako bonus.

Nás rozhodně nezklamal, byli jsme z něj nadšení. Takže pokud hledáte opravdu prostorný, odolný a lehký stan pro dva, tak si myslím, že jste ho právě našli. ■

Text a foto: Roman Bojda

CESTA NAPRIEČ AMERIKOU

MIŠO SABOVČÍK A SISA KRISTOFOVIČOVÁ
@michalsabovcik

Pan-American Highway je názov pre cestnú sieť prechádzajúcu kontinentami Severnej a Južnej Ameriky. Od najsevernejšieho bodu v Aljašskom Deadhorse po najjužnejší v Argentínskej Ushuai je to približne 30 000 km. Ako sa na takú cestu zbalíť? Na ako dlho sa baliť? Ako takú cestu vôbec naplánovať?

O tomto nápade som mojej priateľke Silvii rozprával asi pol roka. Vždy tvrdila, že pôjde, pravdepodobne preto, že si myslela, že k tomu nikdy naozaj nedôjde. Ak by som mal túto cestu dlhšie plánovať, našlo by sa toľko proti, že by sme možno naozaj nikdy neodišli. Preto som ako prvý krok kúpil letenky do kanadského Vancouveru a tým sa stalo dobrodružstvo o trochu reálnejším. Vancouver som vybral z dôvodu, že sa mi politicky neutrálnejšia Kanada zdala byť vhodnejším kandidátom na kúpu auta ako USA, kvôli ŠPZ, ktorú budeme mať po zvyšok výletu v krajinách Latinskej Ameriky. Keďže sa po vyše 2 rokoch cestovania nachádzame v argentínskej Patagónii, môžem jednoznačne povedať, že moje najdlhšie rozhodovanie o tom, kam kúpiť letenky, bolo úplne zbytočné, pretože v momente, kedy prekročíte hranicu USA – Mexiko, ste pre všetkých aj tak už len „americano“. Vďaka najmodernejšiemu ultralight outdoorovému vybaveniu na všetko, od VERTONE, sme nemali veľa práce s rozhodovaním, čo zbalíť, takže sme na letisku skončili s 300 kg batožiny - keď už podnikáte výlet svojho života, nechcete premrhať žiadnu príležitosť tým, že by ste boli nepripravení. Napriek minimálnemu plánovaniu sme mali predstavu kade naša cesta povedie - od podmáčanej tundry, cez ľadovce, hory, púšte, dažďové pralesy a džungle, more, divoké rieky, až po veterné patagónske stepi. Po použití premennej na vybavenie to sú skialpy, prašanovky, vybavenie na skaly, do hôr, na ľady, padáky, pac-krafty, stany, variče, snežnice, spacáky, oblečenie, atď. Ak by sme si dnes mali

vybrať jednu vec, ktorú by sme si už nezbalili, bolo by to biele tričko. Síce ho stále máme, ale biele už nie je.

Kúpu auta sme mali dohodnutú mesiac vopred, ešte v deň odletu sme boli v kontakte s majiteľkou, tešila sa na nás. O pár hodín neskôr sme pristáli v Kana-de a majiteľka nám na otázku, kedy môžeme prísť pre auto odpovedala, že si to rozmyslela. To značne skomplikovalo začiatok cesty. Prvým upozornením na to, ako tu fungujú vzdialenosti, nám malo byť to, keď sme našli na internete inzerát s vyhovujúcim autom, ale smutne sme skonštatovali, že je to 550 km od nás. Kamarát, ktorý žije

Aljašská útulňa

v Kanade už roky, odpovedal ako keby sme potrebovali ísť do pekárne za rohom: „Ráno tam môžeme skočiť.“ Keďže všetko klaplo, mohli sme sa vydať na Aljašku. Naším prvým väčším cieľom bolo Denali (6190 m n.m.) - najvyššia hora Severnej Ameriky. Pred takým výstupom je dobré sa aklimatizovať, kamarát nám odporučil Mt. Robson v Kanade. Pod kopcom sme zistili, že je na najbližšie dve sezóny z nejakého

dôvodu zatvorený a tak sme sa pohľadom na mapu uspokojili s tým, že ďalej na sever bude predsa veľa kopcov a niečo cestou nájdeme. Aljaška vám hneď pri príchode vyrazí dych. Je obrovská, priam až nekonečná. Kam sme sa pozreli, boli hory a väčšina vyššia ako 3000, 4000 m n.m. Malo to ale taký menší háčik, od cesty boli tak 50 km. Ako prvé sme si kúpili knižného lezeckého sprievodcu Najkrajšie kopce

Aljašky, ktorý tieto naše pozorovania potvrdil. 90% ciest vyzeralo asi takto: Hora XY, západný pilier, dĺžka cesty 1000 m, obťažnosť W13, nástup 5 dní, lezenie 1 deň, zostup na lyžiach 3 dni / prípadne nástup lietadlom. Neplánované komplikácie pri kúpe auta spôsobili, že sme do začiatku expedície Denali už nemali veľa času, takže sme všetky podobné hory zavrhlí a vydali sa hľadať niečo bližšie. Skončili sme na

ľadovci a vrcholy s nadmorskou výškou 1800 m n.m. - síce nižšie ako by sme sa dostali lanovkou v Tatrách, ale zato to bolo od cesty len 25 km na bicykli, 5 km pešo a 20 km ľadovcom na skialpoch. V kronike v útulni, ktorá sa tu nachádzala, sme našli zápis z roku 1970: „Toto je najdostupnejšia alpská oblasť na Aljaške...“ Včera nás po týždni zlého počasia prišiel na lietadle pozrieť John. Ten hajzel nepriniesol ani pivo.

Jeden z pekných slnečných dní

"Chce to len chvíľu času, aby ste zistili, že v tejto krajine majú ľudia na dvoch lietadlách tak bežne, ako my autá." O pár dní sa k nám v Anchorage pripojili kamoši zo Slovenska a na Denali sme všetci aklimatizačne vystúpili normálkou, mne s Richardom Nemcom sa potom podarilo voľne vyliezť cestu Slovak Direct.

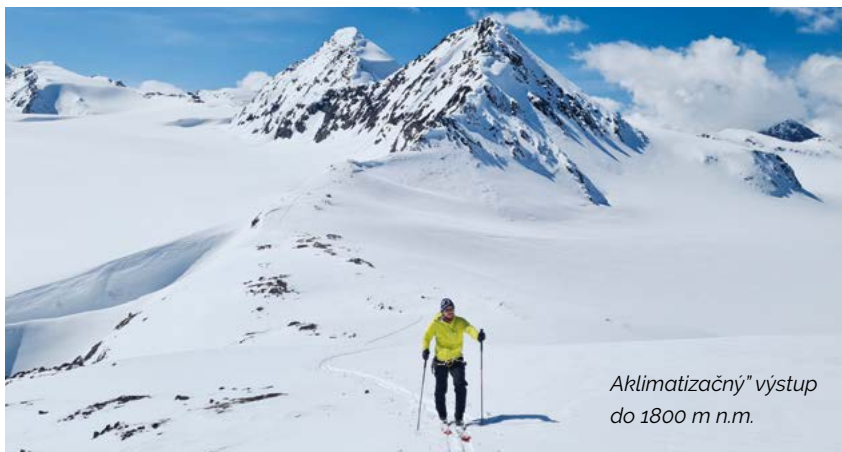
A ešte stále neboli hotoví. Predstavte si, že si zalejete svoju obľúbenú Tikku od Summit to Eat (dehydratovaná strava) a vedľa vás si chalani na veľkom železnom woku pripravujú zmes čerstvých batátov s mrkvou, cuketou, baklažánom, slaninou a cheddarom. Borci síce prišli o týždeň skôr a na vrchol vystúpili 2 týždne po nás, ale 3x do dňa

jedli čerstvú brokolicu. ▣

Video z výstupu si môžete pozrieť na YouTube kanáli - SLOVAK DIRECT

Ďalšie diely o pokračovaní dobrodružnej cesty Miša a Sis naprieč americkým kontinentom môžete sledovať na stránkach vertone.cz

Na Denali sú pomerne prísne pravidlá, od miesta kde vás v cca 2200 m n.m. pri base campe vyloží lietadlo si všetky veci potrebné na expedíciu beriete so sebou. Do kempu C3 v 4300 m n.m. sa dostanete so sánkami, vďaka ktorým sa desiatky kíl vybavenia ťahajú trochu jednoduchšie. Trvá to niekoľko dní a ultralhká výbava v takýchto momentoch, kedy vážite každý gram, je na nezaplatenie. Ale aj napriek tomu v C3 stretnete exotov z Texasu, ktorých síce lietadlo vyložilo týždeň pred vami, ale oni ten týždeň strávili vynáškami.

Aklimatizačný výstup do 1800 m n.m.

PETZL SITTA V NOVÉM KABÁTĚ

TOMÁŠ PETREČEK
@tomaspetrecek

Koncem zimní sezóny jsem dostal k vyzkoušení inovovaný model sedačeho úvazku Petzl Sitta. Právě jsme se chystali za lezením do Španělska, a tak jsem si ji přibalil k ostatnímu vybavení a těšil se, až ji vybalím a zalezu si na slunkem vyhrátých skalách.

PRVNÍ DOJMY

Když jsem poprvé vytáhl Sittu, bylo naprosto jasné o co výrobce u tohoto úvazku usiluje. Jeho lehkost a flexibilita je znát při každém pohybu. Díky novým materiálům a střihu ani nevíte, že ho máte na sobě. Skvěle se přizpůsobuje

buje tvaru těla a poskytuje dokonalou volnost pohybu, aniž by vás omezoval. Při odsednutí nebo pádu vám poskytuje bezpečnou oporu a nikde netlačí. A co víc? Ona skvěle vypadá.

PETZL SITTA V BODECH

- Lehkost:

Sitta je lehká tak, že občas zapomenete, že ji máte na sobě, a přitom dostatečně pevná, aby poskytovala potřebnou oporu při sezení na štandu nebo při pádech v těžkých pasážích. A to oceníte zejména při dlouhých výstupech. Za zmínku stojí

také to, že úvazek sbalíte do opravdu ultra malého obalu.

- Pohodlí:

Díky ergonomickému designu a měkkým materiálům je nošení Sitty velmi pohodlné. Žádné nepříjemné tlakové body nebo řezání! Vnitřní materiál je prodyšný a příjemný na tělo, rychle odvádí pot a schne, vnější materiál je měkký a ohebný, ale zároveň odolný oděru.

- Flexibilita:

Přizpůsobí se dokonale tělu a neomezuje pohyb ani při gymnastických pohybech ve sportovních pasážích, což je naprosto klíčové při lezení obtížných cest.

- Odolnost:

Materiál použitý na vnější straně úvazku je tkanina HMPE (vysoce pevnostní polyetylen), která je velmi odolná oděru. Navíc je spojena bezšvovou technologií. Na úvazku nebudete svy, které by vytvářely nepříjemné tlakové body. To jen umocňuje

PETZL®

celkovou kvalitu zpracování. Nava-
zovací body a oko pro jištění jsou
navíc vyztuženy vysoce pevnostním
polyetylenem, který chrání expono-
vaná místa proti opotřebení a pro-
dlužuje životnost úvazku.

- Připojení materiálu:

Protože je Sitta určena do hor na
dlouhé výstupy a na zimní leze-
ní, kdy potřebujete velké množství
materiálu, jako například šrouby do
ledu nebo friendly, je vybavena do-
statečným počtem poutek na mate-

riál. Mně osobně se líbí přední pout-
ka vyztužená plastem, s posuvnou
dělicí příčkou, pomocí které si mů-
žete rozdělit a organizovat připojený
materiál podle potřeby. Například si
můžete oddělit expresky od karabin
nebo si srovnat friendly podle veli-
kosti. Dvě zadní poutka jsou naopak
měkká a drží u těla. Navíc se mírně
svažují dopředu a materiál na nich se
vlastní vahou rovná do stran. Je krás-
ně po ruce a nepřekáží při nošení
batohu. Po stranách úvazku jsou dva
sloty na nosiče materiálu Caritool,
které používám pro šrouby do ledu
a cepíny. A to ještě není vše, vzadu je
ještě jedno malé pomocné poutko,
které používám na vytahovací lano
nebo odložení nástupových bot.

ZÁVĚREM

Po dvou týdnech lezení ve skalních
oblastech Španělska můžu prohlásit,
že Sitta potvrdila mé očekávání. Ve
srovnání s předchozím modelem je

měkčí a příjemnější na nošení, aniž by
se nějak snížila její odolnost. Naopak
bych řekl, že nový materiál toho vydrží
víc. Navíc je zajímavější designově, bílý
potisk vypadá elegantně a korespon-
duje s novou verzí přilby Sirocco a pyt-
líky na magnézium, které jsou již také
v prodeji. ▣

*Podrobnější informace a technické
parametry naleznete na stránkách
petzl.vertone.cz*

Chillaz

LEZECKÁ KOLEKCE

NA LETOŠNÍ LÉTO

Název značky vznikl v roce 2001 a je kombinací slova **chill** a názvem populární lezecké oblasti **Zillertal**, která leží nedaleko malého tyrolského města Vomp, sídla firmy.

Bylo to v době, kdy speciální oblečení pro lezce ještě nebylo tak běžné a lezlo se v tom, co si kdo oblíbil. Někdo nosil sportovní oblečení pro atlety, někdo kalhoty a trička pro vysokohorské turisty, někdo klasické džíny, a byli tací, kteří si vlastní kalhoty šili doma sami.

Chillaz byl tenkrát první, kdo začal vyrábět strečové džíny se speciálním střihem pro lezce. Byl to jejich první model kalhot Working Pants, který jim otevřel cestu do lezeckého světa. Měl je snad každý lezec v Evropě. Vydržely neskutečně hodně a vypadaly skvěle. Dalo se v nich celý den bouldrovat ve skalách a večer v hospodě jste v nich vypadali „cool“.

Začátkem nového milénia se Chillaz stává nejoblíbenější kultovní značkou mezi lezci. Lezl v ní například španělský lezec Dani Andrada a v Čechách ji proslavil člověk, o kterém už dnešní mladá generace lezců neví. Ten člověk byl vítěz několika závodů série Rock Masters, mistr světa v lezení na obtížnost z roku 2003 a vítěz světového poháru v lezení na obtížnost z roku 2004 a jmenoval se Tomáš Mrázek.

Tak jako Chillaz před mnoha lety začínal s oblečením převážně pro sportovní lezce, se po několika pokusech o odbočení do fashion stylů a oblečení do města, vrací ke kolekci pro spor-

tovní lezce, samozřejmě s ohledem na volný čas a relax. Kalhoty, kraťasy, trička a mikiny jsou tak univerzální, že je můžete nosit na bouldering sessions nebo do skal a večer se jít klidně bavit na afterparty po koncertu.

CHILLAZ – LÁSKA NA PRVNÍ DOTEK

Oblečení značky Chillaz je především o pocitu. Klíčem k úspěchu je skvělá kvalita zvolených materiálů. Je v tom tolik profesionality a lásky, že něco podobného budete hledat jen těžko. Chillaz si dává opravdu záležet na detailech, jako jsou například vlastnosti barev, které nesmí způsobovat alergie nebo rakovinu. Složení materiálu nesmí říkat jenom Lycra, ale musí z něj být cítit i vysoká kvalita tkaniny.

Nová kolekce Chillaz obsahuje oblečení, které je vhodné pro sport i volný čas. Zahrnuje kalhoty, kraťasy, trička, košile, šaty a mikiny, se zvláštním zaměřením na pohodlí. Tyto lehké, jemné, svěží a funkční produkty nejsou určeny pouze pro sportovce, svým designem a kvalitou látek si získávají oblibu u lidí po celém světě, bez ohledu na věk, či aktivitu. Každý, kdo si jednou na vlastním těle vyzkouší nějaký model z kolekce Chillaz, je překvapený, jak jemné a příjemné materiály značka používá a jak jejich střihy dokonale padnou.

Jsou to právě pohodlné střihy a strečové materiály, které lezci tak rádi používají. Celý tým Chillaz tvoří mladí lezci, kteří přesně rozumí tomu, co je při lezení potřeba. A tak jejich designy dokonale padnou a fungují přesně tam, kde to má být. Pohodlný elastický pas, aby netlačil pod sedákem? Ano. Tvarovaná kolena, aby umožňovala vysoké stupy na sportovních cestách? Jistě. Vložený klín v rozkroku a stahování pasu na provázek, aby se kalhoty neposunovaly? Samozřejmě. Dámské sportovní topy a podprsenky, které drží a zpevňují to, co mají, a přitom jsou lehké, příjemné a neomezují v pohybu? I to letošní letní kolekce lezkyním nabízí.

NAŠE TIPY NA LETOŠNÍ LEZECKOU SEZÓNU

Ceüse

Tento model kalhot pro lezce má dlouhou historii vývoje – výsledkem je maximální volnost pohybu a velmi vysoká odolnost proti oděru. Navíc rychle schnou, což je optimální pro lezení na skalách. Častým požadavkem štíhlých vysokých lezců jsou dobře padnoucí kalhoty s dlouhými nohavicemi. Proto se začaly kalhoty Ceüse vyrábět i v prodloužených verzích u velikostí M a L.

Squamish

Kalhoty Squamish jsou klasické lezecké kalhoty v kolekci Chillaz! Pevný tkaný materiál je velmi odolný proti oděru, a přesto super strečový. Předtvarovaná kolena pro vysoké stupy na stěně a prodloužená délka nohavic, leze snadno zkrátit i upravit šířku díky jejich nové konstrukci.

Oahu

Pohodlné, volné kraťasy Oahu inspiroval sport mladých parkouristů a vznikl tak střih pro lezení a volnost pohybu. Díky nejnovější technologii ve vývoji přize tyto kalhoty neznají meze! Důmyslná směs materiálů se roztáhne až na neuvěřitelných 2,2násobek délky. To znamená, že z 10 centimetrů látky se stane neuvěřitelných 22! Úzký střih s funkčními detaily poskytuje odpovídající styl.

Surf Climb Bus

Toto tričko je důkladně inspirováno přírodou. Na rozdíl od běžných triček je vyrobeno ze 100% bavlny, pěstované ve vhodné oblasti se správným střídáním plodin. Navíc je kromě přírodní bavlny barveno pouze pomocí přírodních barev. Paleta odstínů je sice omezenější, ale bylo možné použít barvy z květín, bobulí, stonků, a dokonce i ovoce.

Ligurien

Ligurien je úžasně pohodlná podprsenka pro sport a aktivní pohyb! Rychle schne, je vyrobena z měkkého materiálu, dá se nosit samostatně nebo v kombinaci s topy Chillaz. Prodloužený střih a odnímatelné košíčky poskytují potřebnou podporu.

Sardinia

Sardinia je velmi trendy přiléhavý top. Má módní střih s kulatým výstřihem a ramínky na zádech do Y. Je vyroben

Chillaz

z nejemnějších vláken, vysoce kvalitní turecké bavlny s jemným vzorem ve vazbě. Model je pojmenován podle idylického italského horolezeckého ostrova ve Středozemním moři, kde mají dokonce lezecký sektor Chillaz.

Balanced

Balanced je elegantní tričko s prodlouženými rukávy. Oblíbená směs vláken s moderním střihem příjemně přilne na tělo. Ohrnuté rukávy mají poutko s knoflíkem, takže máte volné ruce. Díky vysoce kvalitním detailům budete vypadat skvěle.

Sandra 3.0

Znovu objevená klasika ze starší kolekce: silné, odolné lezecké kraťasy Sandra. Směs vláken s sebou přináší vše, co rozbuší srdce horolezce: roztažnost, odolnost proti oděru a rychlé schnutí! Včetně pohodlného pasu pod lezecký úvazek. Široký střih a vzorovaný dekor na kapse na telefon je elegantní a zároveň praktický.

Sarah 2.0

Když se v Chillazu pracuje na střihu stylu, myslí se na typ postavy. U kalhot Sarah se myslelo na ženy a dívky se štíhlými boky, pokud to platí i pro vás, bude vás to bavit! Ne příliš široké, ale také žádné legíny, dostatek elasticity v příjemné látce pro volnost pohybu, ale vhodné i pro každodenní nošení. Tento mix, to jsou kalhoty Sarah! ■

Další produkty z letní kolekce Chillaz naleznete na stránkách chillaz.vertone.cz

VŠECHNO MÁ SVŮJ ČAS

FILIP WYRWOL
@jenohlave

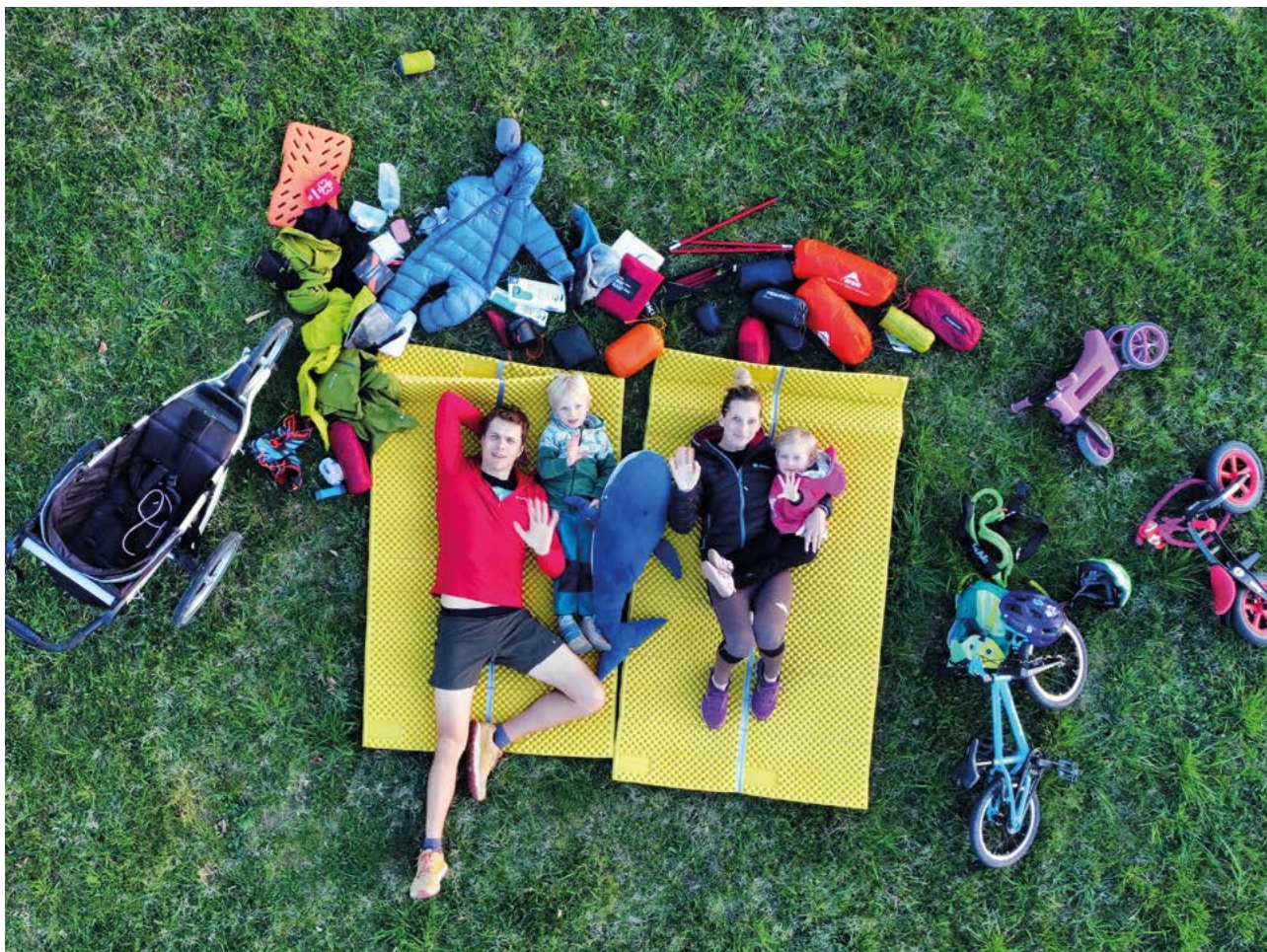
Montane | Thermarest | MSR | Petzl

Jako já, jste pravděpodobně nadšenci do pohybu, do sportu, do outdooru a možná i jako já hledáte svoji cestu, vedoucí k vašemu snu. Znáte Dana Millmana a příběh pokojného bojovníka? Jeho skoro až pohádková odysea je pro mě ztělesněním kýčovitě věty, kterou všichni znají, ale málo kdo ji plně žije, včetně mě, tedy „cesta je cíl“. Jak příhodné, že knihu Sokrates jsem jedním dechem dočetl zrovna před startem svého FKT a našel v něm jinou kýčovitou větu.

Chvilí tápání nad směrem, kterým se ubírat, nahradil sen o ironmanu v kopcích. Místo olympijských kruhů si do podpaží vytetuju logo IM, protože kdo víc je chlap než **železnej chlap!** Velký téma, co to vlastně je „*bejt chlap*“.

Tréninkově přicházelo vhod zkusit něco dlouhého čistě běžecky. Netušil jsem o ultra, dokud mi kamarád z Jeseníků nepověděl o Jesenický stovce. Na tohle nezapomenu: start začátkem května 2017, týden před tím napadl na hřebeni metr sněhu. **Tou břechkou jsem se brodil 20 hodin.** Tam jsem to zažil poprvé, tu relativnost prožívaný reality. Nechápaje, jak můžu v jednu chvíli subjektivně umírat v kopcích a pár hodin na to sprintovat do cíle, jsem to řekl poprvé „*je to jen o hlavě*“. (Doporučení: dobře zvaž, než tak pojmenuješ svůj projekt. Hrozí, že touhle větou z úst tvé manželky bude končit každá ostřejší partnerská výměna názorů;) Dal jsem tomu pár dalších stovek i toho ironmana v kopcích, abych zjistil,

že je to ono. Že chci víc dní a zjistit, jak moc lze realitu pokroutit. To šlo ruku v ruce s naší malou expedicí v Andách, s Petřinou dovolenou ve Vietnamu (má drahá žena) a mou depresí, že až moc litáme a zanecháváme uhlík po světě. Já do Vietnamu neletěl, naopak mi dovolená zbyla. „Měsíc. To bych mohl doběhnout hodně daleko. A když doběhnu daleko, třeba vyberu i pár korun na sázení stromů a pomůžu svědomí.“ Koncem roku 2019 a později můj plán o oběhu ČR ještě víc potvrdil covid a vidina, že mimo tu republiku stejně nebudu moci. Ve stejném období se narodil syn a mě vlastně hnala i jakási nevyslovená myšlenka „teď nebo už nikdy“. A v tom samém období taky začaly vynechávat Petry ruce a já se čím

dál víc učil suplovat roli matky, nebo možná **jen být otec, co se činí**. Na běh a trénink bylo čím dál méně času a bylo nad slunce jasné, že běžet můžu leda tak s prčkem jednu dvě noci přespát do lesa, ať si má milovaná žena oddechne.

Vážít si začneš toho, co už nemáš. Takhle nějak jsem si začal vážit možnosti jít si zaběhat aspoň pět kiláků, nebo kolik jich spící prcek v kočáru dopřeje, netuše, jak mu tím podsouvám běh a pobyt v kočáru jako něco tak přirozeného jako je jíst či pít. Nový sport byl na světě – **Ultra stroller run** – česky „dálkové přeběhy s prčkem a kočárem plným spacáků, karimatek a plen“, víkendová zábava pro otce a syna. A otázka „co to je být chlap“ povýšila

na „**co to je být fotr**“.

Stručně řečeno, můj sen o běhu po hranicích se rozplynul s narozením druhého svítě, dcery Lary. Jednoduše jsem na něj zapomněl. Zpočátku byly myšlenky, nebo spíš bujná fantazie, jestli by se to nedalo absolvovat s dětmi. To se vyjasnilo po dvou víkendovkách s padesátikilovým vozíkem – „nedalo“. Navíc děcka se mnou vydrží max tři dny, pak se jim stýská po mamě. Takový úděl fotrů, a jindy výborná výmluva, **nechat je doma mámě a jít si po svém**. Sám už jít nechci, ne na tak dlouho. Měsíc bez rodiny je příliš vysoká cena.

No, a tak se stalo, že jsem jeden večer seděl nad slíbenými gearlisty pro vícedenní výlety s dětmi, sepsal jsem

jich už několik, a v tom mi to došlo.

„Vždyť existuje cesta přesně uprostřed mezi těma dvěma extrémy“. Jak dlouho jsem mohl být vůči ní tak slepý? Zjevně tak dlouho, jak bylo potřeba.

27. dubna vyběhneme z Děčína. Já poběžím celou trasu v kuse, zatímco děcka se budou střídat – chvíli jedno, chvíli druhý, chvíli obě, chvíli celá rodina. **Název FKT jako odkaz na #Fas-testKnownTime, za který jsem snil, že to kdysi dám, zůstává, ale tentokrát se soustředím spíš na čas a vztah s dětmi, proto se za zkratkou skrývá: Focus Kids Time**. Milovaná Petra, jako nezbytná podpora v pozadí celé akce, do toho vloží přibližně stejnou energii. Velký dík!

Tobovi je skoro pět let, přesně tolik

uplynulo od původního plánu. Za tu dobu se dá stihnout leccos – například padnout na dno a zjistit, že chceš hlavně běhat nehladě na vzdálenost. Vychovat si parťáky, kteří milují být venku a v pohybu. Vynalézt nový pseudo-sport. Padnout znovu na dno a zjistit, že mince má dvě strany. Zažít **strach z něčeho, co miluješ**, strach trénovat. Připomenout si, že chceš fakt hlavně běhat. Zažít období, kdy největší tréninkový úspěch je nepřepálit to a nechytit aspoň dva týdny žádný z moribundůsů dotažených ze školky – rekord mít měsíc. V neposlední řadě zjistit, že úspěšnost jakéhokoliv plánu zahrnující děti je hluboko pod 50 %. Přesto pevně věřím, že tohle je cesta, po které chci kráčet, ideálně běžet. S největší pravděpodobností se budu víc plazit, i to

A ta věta, kterou mi předal Sokrates, ruský kozák vlastním jménem Sergej? „Všechno má svůj čas.“ Otázka by mohla znít, zda **je tohle konečně můj čas**. Odpověď mám. Bylo by dost svazující věřit na nějaký osud a hledat správnou cestu, čekat na správnou chvíli. Raději věřím, že **neexistuje správná cesta, pouze ta, kterou si zvolím**. Oběhnout ČR by bylo pro ego fajn. Oběhnout ji napůl s dětmi možná ještě lepší. A co takhle vydat se tam, kam nikdo přede mnou, zkusit hacknout realitu o tom, jakou roli má hrát otec pro malé děti a kolik času s nimi trávit, zjistit, co opravdu „nejde“ a co jsou jen výmluvy. I to by mohlo být pro sebevědomí a ego dobrý. Ego a ambice nestrčíš do šuplíku, jdou s tebou. Dá se s nimi ale pracovat, pokud to máš v hlavě

srovnaný, můžeš je využít ve svůj prospěch, v prospěch rodiny i dětí. Jako kýžený cíl si nastavit si cestu, jak „bejt dobrej fotr“, nebo „aby to se mnou děcka bavilo“, protože to je základ, jinak řeknou „ne“ a bude hotovo. Půjdu dál sám, s vědomím, že jsem to podělal, byl na ně příliš tvrdý kvůli tlakům ve své hlavě, závazkům

chci. Cokoli jen se nevzdát s výmluvou na děti, že „**KVŮLI nim to nejde**“. Raději „**pro ně**“ hledat do poslední chvíle cestu, a přesně to se jim snažit předat – že cesta existuje vždycky, jen se z toho nepodělat a hledat.

Nakonec, dát jim to nejlepší ze sebe a věnovat se jim, je to nejvíc, co můžeme udělat i pro tuhle planetu. Vychovat generaci, která bude mít k přírodě vztah, je doufám mnohem víc než vysázet pár smrčků.

vůči sponzorům, svým ambicím, světu egu? Jestli dobehnu, netuším, cíl je jednoduše jinde. **Vydat se na cestu a přijmout, co mě má naučit, co nás má naučit.**

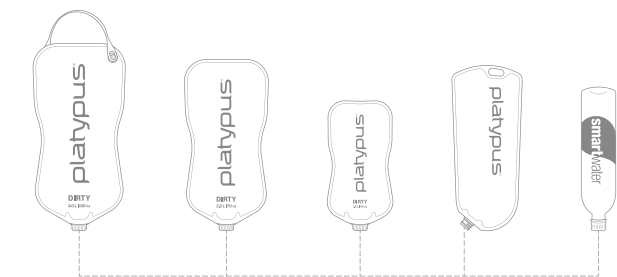
Celé své rodině díky, všem partnerům a držitelům zatatých pěsti také díky. Děkuju za podporu. Sobě díky, že vím, kam a co chci. ■

platypus®

Představujeme systém QuickDraw na filtrování vody

Sestavete si systém, který vyhovuje vašim potřebám, díky jedinečné kompatibilitě filtru QuickDraw se třemi různými zásobníky na vodu QuickDraw, lahvemi Platy a se všemi dalšími běžnými PET lahvemi o průměru hrdla 28mm. Je to dokonalý univerzální filtr na vodu.

Vysoká průtoková rychlost:

Filtrační vložka z dutých vláken je schopna přefiltrovat až 3 litry za minutu (3l/min manuálně; 1,75l/min samospádem)

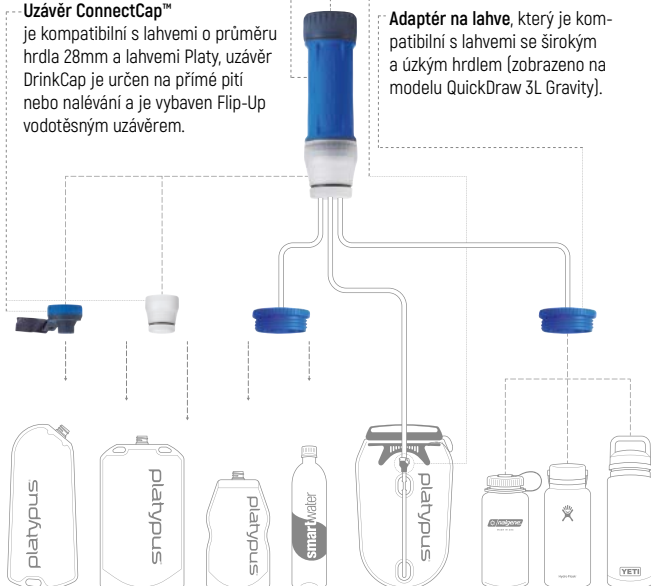
Uzávěr ConnectCap™

je kompatibilní s lahvemi o průměru hrdla 28mm a lahvemi Platy, uzávěr DrinkCap je určen na přímé pití nebo nalévání a je vybaven Flip-Up vodotěsným uzávěrem.

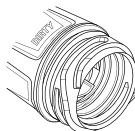
CPC konektor

umožňuje přímé filtrování do vaků vybavených uzávěrem jako je BigZip™ (u modelu QuickDraw 3L Gravity).

Adaptér na lahve, který je kompatibilní s lahvemi se širokým a úzkým hrdlem (zobrazeno na modelu QuickDraw 3L Gravity).

Ve všech ohledech je filtrování pomocí systému QuickDraw jednoduše lepší. Odborně navržen a vyroben z nejlepších materiálů, poskytuje moderním dobrodruhům funkčnost, kterou vyžadují a přednost, po které touží, a to ultralehký filtr na vodu.

Flexibilita

Díky závitům 1/0 na filtru, uzávěru ConnectCap a adaptéru na lahve, máte neomezené možnosti, jak vyměňovat lahve a zásobníky, pro vaše individuální použití.

Navrženo stezkaři pro stezkaře

Mysleli jsme na vás do detailů, jako je pohodlný úchop, hydrofóbní materiál odpuzující nečistoty, vodotěsné uzávěry zabraňující úniku vody, to vše a mnohem více, pro skvělý zážitek v každém ohledu.

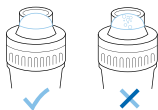

Testováno pro použití v reálném světě

Používáme přísný testovací protokol P231-10 denní proces filtrování znečištěné vody, abychom zajistili jeho bezpečnost a dlouhotrvající výkonnost.

Dva způsoby čištění

Pro čištění stačí filtr z dutých vláken pouze protřepat nebo provést zpětné propláchnutí bez nutnosti použití dalších nástrojů, to udrží rychlý průtok po celou dobu používání.

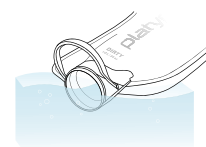

Kontrola integrity

Jednoduchá kontrola integrity, kterou lze snadno provést na trase, zvyšuje bezpečnost v terénu tím, že umožňuje uživatelům zjistit, zda byl jejich filtr poškozen pádem nebo zamrznutím.

Bezpečné zásobníky na vodu

Zásobníky, navržené pro rychlé a snadné plnění, jsou velice odolné, mají antibakteriální úpravu, díky které nezůstávají v hydrovaku pachy ani chutě, chrání čistou vodu před plísněmi a bakteriemi. To je standard společnosti Platypus.

Přednosti systému QuickDraw

platypus®

**„WOW,
TOHLE
MUSÍM
MÍT!“**

**NOVÁ KOLEKCE
MONTANE
JARO / LÉTO 2024!**

V nové kolekci Montane najdete vše, co potřebujete k tomu, abyste vypadali jako opravdový dobrodruh, i když jdete třeba jen na výlet do parku.

Montane vám poskytne styl i pohodlí pro jakoukoli outdoorovou aktivitu.

A až se vrátíte zpět do civilizace, budete vypadat jako ten, kdo právě zdolal nejvyšší vrchol – alespoň podle vašeho oblečení!

Svoboda v horách je pro Montane nejen motto, ale i závazek poskytovat vám oblečení a vybavení, které vám umožní plně si užívat každou chvíli strávenou v přírodě. Buďte připraveni na dobrodružství a objevujte nové cesty s Montane.

Už se těšíte, až za sebou zaklapnete dveře bytu, nastavíte nejen v práci „offline“ a vyrazíte za svými sny? Kde se letos vidíte?

Na dlouhých výpravách v horách, kde budete objevovat nové cesty a vrcholy, zdolávat horská sedla, která vám poskytnou nejen fyzickou výzvu, ale i úžasné výhledy a pocit svobody? To jsou momenty, které vám přinášejí největší radost a naplnění, a těšíte se, až je budete sdílet s ostatními dobrodruhy. Budme svobodní a připraveni na všechny výzvy a dobrodružství, které nám hory přinášejí.

Montane se zaměřuje na vývoj technicky vyspělého oblečení a vybavení pro outdoorové aktivity, a nová kolek-

ce není výjimkou. Každý kus oblečení a vybavení je pečlivě navržen a testován tak, aby splňoval vysoké standardy výkonu, pohodlí a spolehlivosti v extrémních podmínkách.

V této kolekci najdete široký výběr oděvů, od lehkých a prodyšných vrstev, které vás udrží v suchu a pohodlí i při intenzivním pohybu, až po izolační vrstvy, které vám poskytnou teplo a ochranu před nepříznivými povětrnostními podmínkami.

Oblečení a doplňky jsou navrženy s důrazem na funkčnost a odolnost, abyste mohli bezstarostně vyrazit do hor a zažít nezapomenutelná dobrodružství.

Pojďme se podívat na novinky, kterými nás chce Montane potěšit v sezóně jaro/léto 2024.

COMPOSITE HOODIE – péřová bunda se softshellem

Spojením nejnovějších technologií při výrobě tkanin a vysoce odolných strečových materiálů jsme navrhli spolehlivou vrstvu, která vás kdykoli udrží v teple během aktivního pohybu v chladných podmínkách.

PRAKTICKÝ DESIGN – lehký a měkký materiál PERTEX QUANTUM 3D s vodoodpudivou úpravou DWR bez PFC šetrnější k životnímu prostředí, strečový materiál inteligentně tkaný pro minimalizaci stehů, v kombinaci s jemným česaným vnitřním fleecem THERMO STRETCH poskytuje extrémní, spolehlivou ochranu, která odolá i nejdrušším podmínkám

AKTIVNÍ POHYB – vysoce strečové tkaniny a precizní střih umožňují maximální svobodu pohybu

MAXIMÁLNÍ ÚČINNOST PEŘÍ – kachní peří, 90/10, 750+ vysoké kvality, toto peří je dokonale impregnované (DWR bez PFC – vodoodpudivá úprava peří HyperDRY do vlhkých podmínek), certifikace RDS a identifikace původu peří

PROTIUM LITE HOODIE – lehká fleecová mikina s kapucí

Mikina Protium Lite Hoodie je vynikající základní nebo střední vrstvou pro všechny druhy dobrodružství. Fleecový materiál THERMO GRID se vyznačuje česanou mřížkovou strukturou na zádech, která účinně reguluje vlhkost a teplo. Zúžený střih kapuce, kterou lze nosit i pod lezeckou přilbu, nabízí dostatečnou ochranu před nepřízní počasí.

TRAILBLAZER 32 – Batoh na výlety do hor a vícedenní treky

Inovovaný oblíbený batoh pro maxi-

mální všestrannost při rychlém pohybu v horách za použití udržitelných materiálů. Navzdory nízké hmotnosti je Trailblazer neuvěřitelně stabilní a zaručuje pohodlí i při plném zatížení.

Udržitelnost 94 %:

UDRŽITELNÉ MATERIÁLY – odolné recyklované nylonové tkaniny snižují dopad na životní prostředí

VŠESTRANNÝ DESIGN – uchycení háčku T-Hook lze snadno přizpůsobit do laserem vyřezaných otvorů na obou stranách předního panelu a poskytuje tak adaptabilní snadno dosažitelná úložná řešení

PRAKTICKÝ – vylepšené uspořádání kapes nabízí všestranné přístupné úložiště na vše nezbytné, tvarované přední popruhy poskytují stabilitu a pohodlí

TRAILBLAZER XT 35 – Batoh na výlety do hor a vícedenní treky

Trailblazer XT navržený tak, aby odolal v náročném terénu alpského prostředí za použití udržitelných materiálů.

Nové barvy a styly vždy dodají do kolekce čerstvost a zajímavost. Využijte možnosti barevné kombinace napříč vrstvami v nových barvách Mulberry, Moonscape, Citrus Spring, Pebble Blue, Tigerlily, Dark Garnet a Nagami Orange.

Takto slastně barevné naladění už vzbuzuje chuť vydat se někam za dobrodružstvím!

ANTI-FREEZE LITE HOODIE – lehká péřová bunda s kapucí

Minimalistická péřová bunda s dokonalou péřovou izolací pro aktivity, kde je rozhodující nízká hmotnost a sbalitelnost. Tato bunda je vyrobena ze 100 % recyklovaného svrchního materiálu PERTEX® QUANTUM ECO a plněná

prachovým peřím bez obsahu fluorovaných uhlovodíků. Slouží jako elegantní možnost vrstvení při chladných výstupech nebo jako samostatná vrstva izolace.

PHASE LITE JACKET – ultralehká nepromokavá bunda

Super lehká a prodyšná voděodolná ochrana pro rychlý pohyb v horách s minimální zátěží. Materiál GORE-TEX Active Shell poskytuje spolehlivou ochranu před nepřízní počasí pro milovníky outdoorového minimalismu.

FIREBALL LITE JACKET – ultralehká prodyšná syntetická bunda s kapucí

Lehká, teplá a prodyšná bunda Fireball Lite Hoodie s recyklovanou výplní Dynamic Eco poskytující výbornou tepelnou izolaci středu těla. Strečový prodyšný materiál Featherlite Air umožňuje aktivní pohyb. V kombinaci se strečovým materiálem Thermo Grid na bocích a spodní straně rukávů je dosaženo optimální souhry pro zvládnutí rozmanitosti počasí a variability aktivit, s použitím jako střední nebo vnější vrstva.

Oblíbené kalhotové kousky napříč kolekcemi

DYNAMIC LITE PANTS – strečové turistické kalhoty

Ideální kalhoty pro aktivní a rychlý pohyb v horách. Vynikající strečový materiál, Raptor Flex, roztažitelný ve všech směrech, poskytuje nadstandardní volnost pohybu, zatímco oděruodolná ergonomicky tvarovaná kolena zvyšují odolnost pro vícedenní pohyb v přírodě.

WOMENS INEO LITE PANTS – dámské úzké strečové sportovní kalhoty

Navrženy pro akci, poskytují pohodlí a velký rozsah pohybu pro jakoukoliv sportovní aktivitu. Vyrobeny ze super strečového materiálu MALA LISSOM s antibakteriální úpravou POLYGIENE. ■

NEJČASTĚJŠÍ CHYBY PŘI BALENÍ BATOHU DO HOR

PAVLÍNA ADAM
@pavlina_adam

Thermarest | MSR | Montane
Summit To Eat

Známe to všichni. Přišly prázdniny a ty vyrazíš na svou první velkou výpravu do hor. Chystáš se sbalit konzervy hovězího ve vlastní šťávě, fazole na snídani a pecen chleba. Stan si půjčuješ od dědy, který v něm naposledy spal na vojně. Že existuje nafukovací karimatka zjistíš až za pár let. Holky k tomu přihodí ještě vycházkové šaty a řasenku, co kdyby. A může se vyrazit. Tak asi takhle nějak vypadaly začátky nás všech. Někteří u sebetryznění s taháním batohu obrovské váhy a rozměrů zůstali s nadšením do dneška. Patří toto utrpení ke zdolávání hor? Možná. Ale možná taky ne.

ULTRALIGHTOVÁ SPIRÁLA

Ultralightová spirála říká, že čím jsme lehčí, tím jsme rychlejší. Čím jsme

rychlejší, tím zvládneme víc kilometrů denně. A čím víc kilometrů zvládneme, tím kratší dobu nám to bude trvat. Tím pádem budeme potřebovat méně jídla, budeme lehčí, a tedy zase o něco rychlejší, a tak dále. Rozhodně to ale není o tom, se někam pořád hnát. Cílem je si užít každý krok na cestě, nenechat se ztrhat batohem na zádech a podívat se v omezeném čase na více míst nebo prostě jen relaxovat. Proto dneska hodně hikerů přechází na ultralightovou výbavu a s nadšením váží každý gram, který s sebou nosí.

KDE ZAČÍT

Nejjednodušší, jak batoh odlehčit, je začít od velké trojky, tedy stanu, batohu a spacáku, jelikož právě toto bývají nejtěžší části výbavy. Někdo tak

vyměňuje stany za tarpy a spacáky za quilty. Není ale hned potřeba jít do extrému a pokud si potrpíte na prostorný útulný stan, je na trhu spousta známých i méně známých značek, které jsou schopny vám výbavu značně odlehčit. Já jsem si hodně oblíbila **stan Hubba Hubba od MSR**, který se nově dá sehnat i v bike packingové verzi a má skvělých 1,5 kg (pro 2 osoby). Péřové spacáky i dobré ultralightové batohy se pak dají sehnat ve váze každý kolem kila. Do batohu pak stačí už jen přihodit karimatku a pohodlný spánek je zaručen.

Oblečení bývá velký kámen úrazu u balení. Opravdu potřebujeme na každý den čisté tričko a ponožky? Co si sbalit, aby to bylo tak akorát? Samo-

zřejmě hodně záleží na ročním období, místě a předpovědi počasí. Proto by balení vždy mělo pokrýt tyto aspekty.

HYGIENA

Odličovací ubrousky jsou fajn po celém dni pro zajištění základní hygieny. Určitě ale není potřeba brát celé balení, které kromě 100 ks deklaruje dalších 20 % zdarma. Pokud tedy ubrousky nutně potřebujeme, je dobré si brát

lépe ještě úplně plné. I v tomto případě je dobré myslet na to, kolik toho budeme opravdu potřebovat a místo toho si například vzít jednorázové balení. Krémy si pak přelit do menších lahviček. Je mi jasné, že každý chce na fotkách vypadat co nejlépe, ale pokud budeme strhaní pod tíhou batohu, z vlastní zkušenosti ani nebudeme mít chuť jakékoliv fotky dělat. A úsměv ve tváři nám sebelepší suchý šampón nevy-

např. **Summit To Eat**, ale je možné si je svépomocí vyrobit i doma (např. sušené maso).

Chybu, kterou jsem ze začátku dělala hodně já, byla, že jsem měla strach, že budu mít hlad, a tak si k napočítanému jídlu na dny vždy přihodila ještě spoustu sušenek, tyčinek a klobásek. Místo jídla na týden jsem pak nesla dvojnásobek. Češi jsou typičtí tím, že se například oproti Američanům o jídlo rádi dělí. Pokud to tak dělají všichni, končí to většinou u dohadování, či jídlo se bude jíst první. Dobrá zpráva je, že jídlo se nepočítá do základní váhy a pokud nebudeme zrovna na nechtěné dietě, bude nám postupně z batohu ubývat.

A CO BÝVÁ NEJČASTĚJŠÍ CHYBA?

Když už vychytáme celou svoji výbavu, napočítáme všechny páry ponožek. Zkontrolujeme předpověď počasí a ujistíme se, že lavinová výbava nebude potřeba. Vyházíme všechny nadbytečný kokina, tak přijde ten moment, že s uspokojením konstatujeme, že do toho poloprázdného batohu by se ještě něco vešlo. Co kdyby, jen pro případ přihazujeme karty, oblíbený hrníček,

balení odpovídající počtu dnů na treku. Navíc při aplikování leave no trace policy, která říká, že vše, co si do přírody přineseme, bychom si měli i odnést, je to váha, které se jen tak nezbavíme. A tak je k zamyšlení, jestli by stejně neposloužil pramen vody někde po cestě. Mezi skvělé vymoženosti patří například cestovní bidet Culo Clean nebo pro holky ubrousek pro osobní hygienu Kula Cloth.

Hodně se setkávám i s tím, že si lidé nosí do hor nepřeberné množství kosmetiky zahrnující např. šampón, kondicionér, denní a noční krém a další různé přípravky na pleť a vlasy. Na tom by asi nebylo nic špatného, pokud by to vše nebylo v originálním balení a nej-

kouzlí. I když ten možná ano, alespoň do prvního stoupání, než kapky potu vrátí vlasy do původního stavu.

JÍDLO

Hlad a žízeň umí znepříjemnit jakýkoliv den. O to víc, pokud nás čekají velké vzdálenosti a potřebujeme energii. Jídlo je tedy atribut, na kterém se šetřit příliš nedá. Stravou se zabývají celé vědní obory, ale pokud se na něj budeme koukat z pohledu ušetření váhy, cesta tady je. Všeobecně se počítá kilo potravin na den, ale i zde se dá hodně ušetřit, pokud si nebudeme brát potraviny obsahující hodně vody (ovoce, zelenina) nebo ty, které mají málo kalorií (okurka, dietní potraviny). Pro tyto účely se prodávají **dehydratované pokrmy**

nafukovací polštářek, péřové botičky, svíčku. Jsou ale všechny tyto věci potřeba? Otázka spíš zní, chci nést příštích pár dní tuto věc, pokud ji použiji jen jednou, a to ještě jen možná? Co se stane, pokud ji nevezmu. Existuje alternativa?

Ale ať nejsem pes, i já si sebou občas беру svoji luxury item, tedy věc, kterou nepotřebuji, ale udělá mi radost. Někdy jeto Nalgen láhev, do které se dá nalít horká voda a použít jako topítko do spacáku. Někdy je to nafukovací polštářek, když jdu na výpravu bez péřovky, která mi běžně pro tyto účely slouží a někdy to je hrníček na ranní kafe.

Při balení je potřeba plánovat a čím více času věnujeme přípravě, tím více dokážeme batoh odlehčit o nepotřebné věci, nebo věci, které bereme jen pro případ. Zároveň je dobré se po každé výpravě podívat, jaké věci

jsme vůbec nepoužili a proč. Jestli to bylo kvůli vydařenému počasí, nebo to nebylo potřeba (většinou oblečení a kosmetika). Kdo bude chtít, může se zamyslet, jestli by tu danou cestu zvládl ještě bez nějakých věcí. Dobré tipy, co si zabalit, najdete např. na blogu travelight.cz

ULTRALIGHT, ALE NE ULTRASTUPID

Všechno má své hranice a nejde odlehčovat do nekonečna. Je to spíš takový kompromis mezi tím, jakou míru diskomfortu jsme schopni ještě unést za cenu lehčího batohu. Nikdy ale nesmíme podcenit bezpečnost a balit se odpovídajícím podmínkám a místu, kam se chystáme. Zároveň by v žádném batohu neměla chybět lékárnička pro poskytnutí první pomoci.

Můžeme odlehčovat, jak chceme, ale pokud se do hor vydáme s kamarádem, který ještě fenoménu ultralightu nepodlehł a bude za námi funět s výbavou čítající malou domácnost, stejně se daleko nedostaneme. My ale budeme mít dost prostoru užít si přírodu kolem nás.

Happy trails. ■

 MONTANE®

SUMMIT
TO EAT

 MSR®

THERMAREST®

KONTROLA A PŘÍPRAVA

VAŘIČE VAR PŘED SEZÓNOU

Aby nám vaříč správně fungoval a jeho životnost se výrazně prodloužila je potřeba mu dopřát pravidelný servis.

Vaříč se skládá ze dvou hlavních částí - těla ventilu a hořáku (kloboučku), které jsou do sebe zašroubovány. Pro údržbu vaříče nám stačí menší šroubovák, pinzeta, malý jemný kartáček a případně silikonový olej na gumové těsnící O-kroužky.

Části vaříče od sebe odšroubujeme, pokud je hořák příliš dotažen, pomůžeme si šroubovákem, který prostrčíme přísavacími otvory jako na obrázku a tím nám vznikne větší páka. Nejprve zkontrolujeme těsnící kroužky, zda nejsou zpuchřelé nebo jinak poškozené.

Lze je jednoduše vyndat pomocí pinzety či malého šroubováku. Zkontrolujeme je, pokud jsou v pořádku ošetříme je silikonovým olejem, v opačném případě je potřeba je vyměnit za nové. Před vložením těsnění zpět ještě očistíme kartáčkem závity od případných nečistot.

Nyní přistoupíme ke kontrole trysky, která je umístěna ve spodní části nožičky hořáku. Zkontrolujeme, zda není zanesená. Pokud ano, musíme ji vyčistit. Snažíme se ji nejdříve vyfoukat a případně použít tenký vlasce a trysku pročistit, nikdy nepoužívejte jehlu či špendlík! Může dojít k trvalému poškození trysky a hořák již nebude fungovat správně. Jestliže je již tryska průchodná, očistíme kartáčkem závit a vaříč sešroubujeme. Utahujeme přiměřeně.

Nakonec vizuálně zkontrolujeme vršek hořáku a případné nečistoty odstraníme kartáčkem. Takto je hořák připraven na nadcházející sezonu. ■

JAK SI VYBRAT KARIMATKU?

Skvělé dny začínají po kvalitním spánku. Postupujte podle tohoto průvodce, který vám pomůže při výběru vhodné karimatky.

THERMAREST

PŘED CESTOU

JAK TO MÁTE VY?

Jste horolezec, opravdový stezkař nebo turista s batůžkem?
Nebo dáváte přednost kempování v autě s rodinou a přáteli v luxusním pohodlí?

Prvním krokem při výběru karimatky je znalost způsobu kempování.

RYCHLÉ A LEHKÉ

TREK & CESTOVÁNÍ

KEMP & KOMFORT

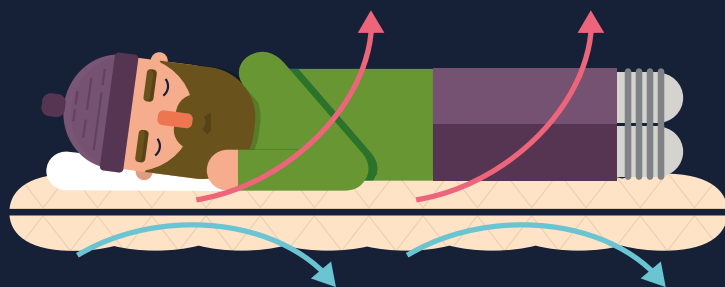
V jakém ročním období budete kempovat?

Patříte mezi ty, kteří rádi kempují, jen když je fajn počasí, nebo zkoušíte své limity spaní venku i uprostřed zimy?

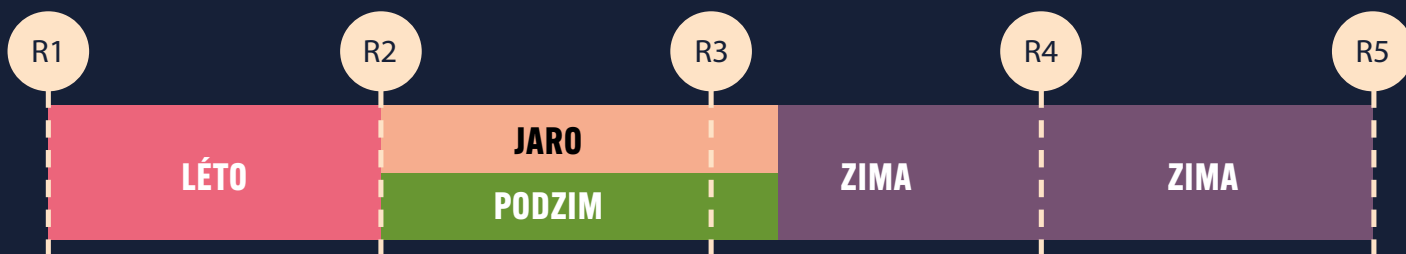

Zásadní je, v kterém ročním období, budete karimatku využívat. PROČ? Kvůli teplu.

Hodnota R, která se nazývá tepelný odpor, je měřítkem schopnosti karimatky odolávat tepelnému toku - čím vyšší číslo, tím vás karimatka udrží více v teple.

JAKÁ JE TEDY NEJLEPŠÍ HODNOTA R PRO DANÉ ROČNÍ OBDOBÍ? ZDE JE NAŠE DOPORUČENÍ:

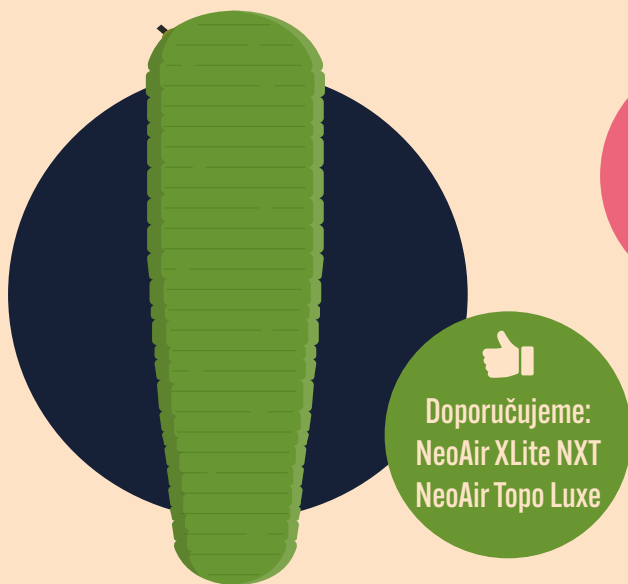
PROFI doporučení

ZDVOJNÁSOBENÍ ÚČINNOSTI PRO CHLADNÉ ZIMNÍ KEMPOVÁNÍ

Mnoho zkušených kempařů kombinuje pěnové karimatky s lehkými nafukovacími karimatkami, aby během zimního kempování dosáhli maximálního zahřátí.

ZVOLTE SI TU NEJLEPŠÍ VARIANTU PRO VÁS

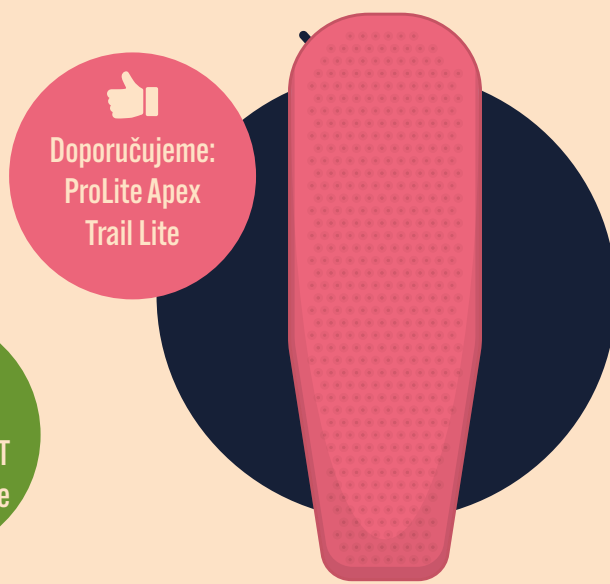
NAFUKOVACÍ KARIMATKY

Nejlepší volba pro stezkaře, kteří potřebují minimalizovat velikost a hmotnost batohu

- ✓ **+ Ultralehké:**
materiály minimalizující hmotnost
- ✓ **+ Teplé:**
unikátní technologie zajišťující vynikající izolaci
- ✓ **+ Sbalitelné:**
do velikosti litrové lahve
- ✓ **+ Pohodlné:**
výjimečné pohodlí
- ✗ **- Propíchnutí:**
je třeba dbát zvýšené opatrnosti, aby nedošlo k propíchnutí - SNADNÁ oprava v terénu
- ✗ **- Nafukování:**
nutnost pomocí úst, nafukovacího pytle nebo pumpičky

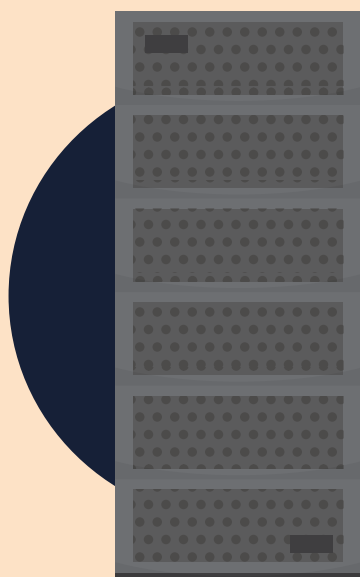
SAMONAFUKOVACÍ KARIMATKY

Pohodlí a všestrannost pro širokou škálu použití

- ✓ **+ Spolehlivé:**
prověřená konstrukce karimatky představená společností Thermarest v roce 1971
- ✓ **+ Snadné použití:**
rozpínací pěna se sama nafoukne, stačí nakonec lehce dofouknout
- ✓ **+ Pohodlí:**
pěna vytváří stabilní podporu
- ✗ **- Kompromis mezi velikostí a hmotností:**
pěnové jádro karimatky zvyšuje hmotnost a objem

PĚNOVÉ KARIMATKY

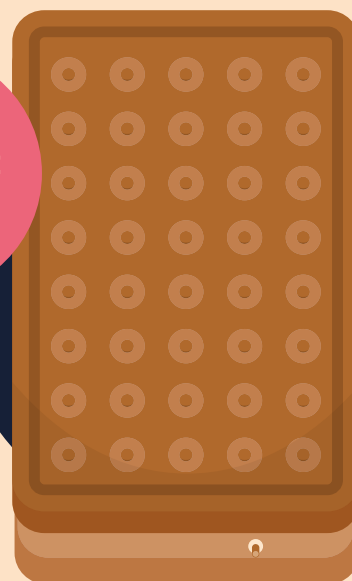

Doporučujeme:
Z Lite SOL
RidgeRest Classic

Nejjednodušší karimatky pro kempování, stačí rozložit na zem nebo do stanu a je hotovo

- **+ Snadno použitelná:**
není nutné nafukovat
- **+ Spolehlivá:**
odolná proti propíchnutí
- **+ Lehká:**
snadno se přenáší na vnější straně batohu
- **- Objemná:**
vyšší objem pěnové karimatky
- **- Menší pohodlí:**
minimální pohodlí na nerovném terénu

NAFUKOVACÍ POSTELE

Doporučujeme:
MondoKing 3D

Nafukovací postel, která se obvykle používá při kempování v autě, vysoká neizolovaná nafukovací karimatka nafouknutá pomocí pumpy

- **+ Extra pohodlné:**
nafukovací karimatky jsou po úplném nafouknutí obecně vyšší než tradiční kempingové karimatky
- **- Nižší izolace:**
nemají dostatečnou izolaci, vhodné do mírných teplot
- **- Těžké:**
objemná díky své velikosti
- **- Nutnost pumpy k nafouknutí**

VÍCE NOCÍ POD HVĚZDAMI = VÍCE ŠTĚSTÍ DO ŽIVOTA

THERMA-REST®
REST BETTER. PLAY BETTER.

25 DNÍ INTENZIVNÍCH ZÁŽITKŮ NA ZÁVODĚ

IDITAROD TRAIL
INVITATIONAL
1000 MIL

JAN VENCA FRANCKE
@jvfrancke

Sedím v pohodlí a teple domova, u sklenky vína, nelomcuje se mnou vítr, neřeším omrzliny, děti z pokojíčku radostně křičí, na plotně bublá oběd a já si marně lámu hlavu s tím, jak mám přenést 25 dní intenzivních zážitků do krystalu obrazovky a tří stránek. Ale což, zvládl jsem na lyžích ujet 1600 km v aljašské divočině, a tak se poperu i s tímto. Ono totiž donutit hlavu vrátit se zpět na trať není zatím jednoduchá záležitost. Navíc spousta momentů a prožitků jsou zcela nepřenositelné pocity a pochopí je jen ten, kdo zažil to samé. Ale pokusím se to co nejbližší přiblížit.

Když jsem před dvěma lety nedokončil můj první pokus na této trase, tak jsem si říkal, že už nikdy tohle nechci zažít. Naštěstí čas léčí všechny rány, a tak jsem se letos opět **postavil na**

start závodu Iditarod Trail Invitational na trase 1000 mil. Na nohou lyže, za sebou sáně. Jako severskému rodákovi mi jsou lyže nejbližší a zároveň fakt, že se to za celou historii závodu ještě nikomu na lyžích nepovedlo, byl také jeden z důvodů, proč jsem se 25. února zavrhl do lyží a vydal se na neskutěčně intenzivní a epickou cestu napříč aljašskou divočinou.

V den startu mi bylo 40 let, a to jsem uznal jako skvělou příležitost oslavit toto zhruba položivotní jubileum právě takovouto poutí, která prověří nejen fyzickou, ale hlavně mentální stránku člověka. A musím říct, že tyhle narozeniny si budu pamatovat až do smrti, protože intenzivnější party už asi ani být nemůže. Motivaci dojet, co nejdále, byla také sbírka pro naprosto výjimečnou a unikátní školu v Oknech. Za každý ujetý kilometr víc peněz pro školu, a tak jsem prostě musel ujet co nejvíc. Ale na cíl jsem raději až do posledního

dne nemyslel, protože jakmile si tam člověk něco plánuje a začne mít očekávání, tak tím je to většinou přesně naopak.

Zážitků bylo opravdu mnoho. **Aljaška nám velkoryse nabídla celé své menu. Od nízkých teplot pod - 40 °C až nad 0 °C, velice silné větry, vichřice, sněhové bouře, déšť, led, vodu, hluboký sníh a totální bílou tmu.** To vše během 25 dnů a 35 minut dokázala Aljaška stihnout. První a narozeninový den byl dárek od Aljašky a patřil k těm nejhezčím dnům, protože nefoukalo, svítilo slunce a člověk pln euforie krájel kilometry velice rychle. I když rychle v uvozovkách, protože průměrná rychlost na lyžích se pohybovala mezi 4 až 5 km/h. Pak ale **Aljaška začala udělovat své lekce divočiny** a už od druhého dne se počasí rázně změnilo. Začalo hodně sněžit a k tomu se postupně přidával svěží vítr, který s každým dalším dnem nabíral na síle. První

tři dny byly už taková klasika, kdy tělo dává mnoha různými způsoby najevo, že to, co mu děláte nemá se zdravím nic společného. Fyzicky tyto dny jsou velice bolavé a od paty až k hlavě vás bolí, tahá, píchá téměř všechno. Ale po třech dnech tělo částečně rezignuje a na zátěž se adaptuje. Čím je pak člověk dál, tím více se z toho stává mentální boj. I podle zkušených borců počasí patřilo k těm horším a těžším ročníkům.

Prvním velkým zážitkem bylo **setkání s losem**. Obrovský statný los se mi postavil do cesty a můj marný pokus vyplašit ho a zahnat skončil útokem na mě. Jen tak tak jsem stačil uskočit do hlubokého sněhu ke stromu. Když mi došlo, že ten, kdo bude muset ustoupit budu já, tak jsem opatrně vyrazil zpět odkud jsem přišel. Cestou jsem potkal dva další závodníky, kterým se nechtělo čekat až los odejde. A tak šli a já za nimi. Přesně na tom stejném místě se situace opakovala a los nás opět zahnal do hlubokého sněhu. Z druhé strany kopce se naštěstí vynořili lovci na skůtrech, kteří se jej pokoušeli vyhnat z cesty. Ale nechtěl se hnout a uvízl mezi námi a skůtraři. Hodinu tam tvrdohlavě stál, než se konečně rozeběhl ohromnou rychlostí a utíkal z kopce dolů. Byl to opravdu intenzivní zážitek vidět takhle masivní zvíře na dosah ruky od sebe. Když tam pár dní po nás projížděl závod psích spřežení, tak v podobném místě zaútočil los na jednoho mushera, budoucího vítěze, a zranil mu psa. Musher musel losa zastřelit a **v pravidlech závodu je, že pokud střelíte v sebeobraně zvíře, musíte ho i správně vyvrhnout a nahlásit příslušným úřadům**, aby mohli rozdělit maso místním obyvatelům. To se dotyčnému úplně nepovedlo a vyvrhnul ho špatně. Nejdříve ho chtěli diskvalifikovat, ale nakonec dostal časovou penalizaci a pokutu. Při představě, že bych svým 2 cm nožikem rozřezával losa, se musím smát. A hlavně by při útoku vyvrhával spíš on mě.

Přechod nejvyšších hor a zároveň nejvyššího bodu závodu Rainy Pass, byla taky velice intenzivní záležitostí. **Vítr byl opravdu nemilosrdný a zafoukal veškerou cestu.** Teploty byly pod mínus 40 stupňů a někteří závodníci se dokonce museli vrátit ze sedla zpět dolů, protože podmínky prostě byly neprůchozí. Třeba Tomáš Vajdiak, český účastník na kratší trase, musel své kolo tlačit 20 hodin v kuse, aby se dostal přes sedlo. Já jsem se rozhodl, že budu praktikovat co nejvíce stoický přístup k věci a neřešil jsem věci, které svým chováním nemohu ovlivnit.

Když foukal vítr, tak foukal vítr, no a co, stačilo sklopit hlavu a každým krokem se posouvat dál k vytoženému cíli. Výhledy na okolní hory byly velkou odměnou a svým způsobem jsem si to i přes těžké podmínky užíval. Po horách následuje další těžký úsek Farewell Burn, kde velice často není sníh. Naštěstí letos to bylo nějakých 50 km, kdy bylo potřeba sundat lyže a jít pěšky. Ale vlastně to byla i příjemná změna jít pěšky. Když jsem se blížil cíli kratší trasy do McGrath, tak opět napadalo spousty čerstvého sněhu a bylo potřeba uplatňovat trpělivost, vypnout hlavu, neřešit a táhnout.

Zhruba 100 km za McGrath na mě padla ohromná psychická krize, z které jsem měl docela problém se dostat. Byl jsem rozhodnutý, že ze závodu odstoupím. Ale pak mi došlo, že v tomhle místě můžu maximálně odstoupit z cesty do hlubokého sněhu, tam si nafackovat a pokračovat dál. Buď bych se musel vrátit 100 km zpět do McGrath anebo jít 150 km dál do vesnice Ruby, kde to šlo zabalit. Takže volba byla jasná, Ruby. **Cestou jsem od Aljašky dostal další lekci.** V pozdních nočních hodinách, kdy jsem byl fyzicky i psychicky na dně, jsem potřeboval nutně zabívakovat. Vítr byl už standardem. **Když jsem stavěl stan, přišel poryv větru a využil půl vteřinky, kdy jsem stan nedržel a vzal ho s sebou.** Hnal ho přes planiny mimo můj dohled. Skočil jsem za ním do hlubokého sněhu,

ale bylo jasné, že bořením po pás ve sněhu, ho těžko dohoním. Vrátil jsem se pro lyže. Na těch jsem se sice bořil o něco méně, ale stan jsem už neviděl. Až v dálce pod světlem čelovky jsem ho uviděl, jak visí na malém stroměčku a jen tak tak tam drží. Očima jsem ho hypnotizoval, aby zůstal viset a když jsem k němu došel a chytil ho do ruky, **byl jsem jak malé dítě, co dostane poprvé v životě lízátko.** Od té doby jsem už stan nikdy nepouštěl, i když nefoukalo. Po 3 dnech jsem došel do Ruby a myšlenky na odstoupení ze závodu byly ty tam a já pokračoval dál.

Z Ruby mě čekalo obávaných 200 km po řece Yukon. Byl jsem mentálně připraven, že to nebude vůbec lehké, a taky že nebylo. Řeka Yukon je nesmírně mocná, rozlehlá a monotónní. Sníh na řece byl tak přemrzlý, že jet na mých backcountry lyžích bylo pomalejší než jít pěšky. Tak jsem alespoň jel klasiku na skatových lyžích a pohyboval se o malinko rychleji než při chůzi. Vítr foukal tak nějak pořád proti, na což jsem si už za ty dny zvykl.

Když jsem čtvrtý den opustil řeku a vydal se vstříc kopcům, byl jsem velice šťastný, že to mám za sebou. Konečně stromy a proměnná krajina kolem. Yukon se velice pěkně rozloučil. **Obloha byla úplně vymetená a tolik hvězd jsem ještě nikdy neviděl, žádné světelné znečištění a do toho se přidala úžasná polární záře.** A navíc to ticho. Sníh krásně absorbuje veškerý hluk, který tam sice tedy není, ale opravdu slyšíte jen svůj dech a tlukot srdce. Stromy postupem času začali mizet a kopce byly více holé a připomínalo to polární krajinu. Měl jsem obrovský cíl se dostat na pobřeží zamrzlého Beringova moře. Nikdy jsem totiž neviděl zamrzlé moře. A to se po dvou dnech další cesty povedlo.

Od pobřeží ještě **zbývá 600 km a člověk nemá vůbec vyhráno.** Ba naopak. Čím je dál a blíže cíli, tím jsou podmínky náročnější a je to větší výzva. To platilo i letos. Při přechodu zamrzlých mořských zálivů do vesnice Shaktoolik foukal takový vítr, jaký jsem ještě nikdy nezažil. Padla tma a orientace v takovýchto podmínkách byla velice náročná. Každých 20 m člověk kouká na kompas nebo navigaci, aby držel správný směr. Nemáte jediný náznak něčeho, co by člověku ukázalo kudy zhruba by měl jít. Vesnice Shaktoolik je sama o sobě jedno z nejdrsnějších

míst, co snad může existovat. Jedna dlouhá vesnice na výběžku do moře. Okolo kromě planiny vůbec nic. Permanentně bičovaná silným větrem, permanentně zasypaná sněhem.

Odtud mě čekal nejdelší přejezd po zamrzlém mořském ledu. Naštěstí vítr se tento den trochu uklidnil a přejezd byl v přijatelných podmínkách. Čekalo mě zhruba 60 km a těšil jsem se, že **ochutnám, jestli je mořský led slaný.** Nicméně na mořský led jsem nenarazil, protože na něm bylo po sněhových přeháňkách asi metr sněhu. Když jsem se blížil k vesnici Koyuk, tak její světla už jsem viděl dlouho před sebou a čekal jsem, že tam musím nejdéle za hodinu být. Ale trvalo to ještě další čtyři hodiny, než jsem se k vesnici přiblížil. V těchto malých vesnicích původních obyvatel, Inuitů, jsme často mohli přespávat v místní školách, což byl velký bonus. Cesta dál vedla podél pobřeží a přes neskutečně dlouhé a táhlé kopce, které bičoval monstrózní vítr. Naštěstí jsme se stočili tak, že jednu chvíli foukal i do zad, a to takovým způsobem, že **při mírném sjezdu se moje rychlost a lyže staly neovladatelnými a díky tomu jsem si zlomil lyži.** Když mi zbývalo necelých 100 km do cíle, tak teprve nastaly ty nejtěžší úseky na trase. Jedná se o cestu podél pobřeží, kdy na jedné straně jsou

útesy a moře a na druhé straně hory. Z nich se při severním větru valí vítr obrovské síly a sfoukne vše co mu přijde do cesty. V těchto místech mnoho místních lovců a domorodců zahynulo. **Z tohoto úseku jsem měl enormní strach a byl jsem připraven vyčkávat na ideální podmínky. Mou prioritou bylo vrátit se s 20 prsty a zdrav.** Měl jsem ale štěstí, protože ač foukal velice silný vítr, tak foukal z jihu a nefungovaly tyto obávané větrné tunely. I tak jsem zažil pořádný whiteout, bílou tmou, kdy nedokážete rozpoznat, kde začíná nebe a kde končí země. Nevidíte před sebe ani kousek. Jediný, co vidíte je bílá barva všude okolo vás. Je to jako kdyby člověk jel v nějakém bílém nic. V těchto slepeckých podmínkách je velice náročné držet správný směr. Opět kompas před obličejem, aby člověk neskončil pádem z útesů.

Když jsem dorazil k **slavné ceduli Nome 20 mil,** tak na mě padla obrovská euforie. Vyhrkly mi slzy a teprve zde jsem si uvědomil, že se do toho cíle už opravdu dostanu a byl to naprosto silný emotivní zážitek. Jenže 20 mil na Aljašce není kousek a euforie pomalu ubývala a poslední dvě hodiny do Nome už jsem jen roboticky sunul lyže. Když jsem dorazil do Nome, tak už se skoro žádná euforie nekonala. Jo, byl jsem velice rád, že to mám za sebou, ale **jediný, co mě zajímalo byl spánek a jídlo.**

Mé dokončení nebylo individuální záležitostí. Velký podíl na tom, že se mi **podařilo jako druhému lyžaři na světě dostat se do cíle,** má můj dlouholetý partner, firma Vertone. Ta mě kompletně oblékla a poskytla vše potřebné k tomu, abych mohl čelit nástrahám divočiny. Od Montane oblečení, MSR stan, Therm-A-Rest spacák a karimatku, MSR vařič a Summit To Eat dehydratovanou stravu. Toho si velice vážím a již brzy kompletní zážitky v knize a filmu. ▀

MONTANE OBLEČENÍ

- Apex 8000 Down Jacket péřová bunda do extrému
- Alpine 850 Lite Hoodie ultralehká péřová bunda
- Phase Nano Jacket ultralehká nepromokavá bunda
- Fury XT Hoodie odolná fleecová mikina
- Unisex Minimus Nano Pull-On sbalitelná nepromokavá bunda
- Unisex Minimus Nano Pants sbalitelné nepromokavé kalhoty
- Terra Mission Pants zimní technické kalhoty
- Dart Thermo Long Johns strečové termo kalhoty
- Primino 140 Long Sleeve T-Shirt termo triko
- Anti-Freeze Down Mitt péřové palčáky
- Powerstretch Pro Grippy Gloves strečové fleecové rukavice
- Dart Liner Gloves lehké rukavice
- Jack Beanie Hat čepice

THERMAREST

THERMAREST VYBAVENÍ

- Polar Ranger -30C péřový spací pytel do extrému
- Z-Lite Sol pěnová karimatka
NeoAir XTherm NXT nafukovací karimatka

SUMMIT TO EAT

- lyofilizovaná strava
- snídaně a hlavní jídlo

MSR VYBAVENÍ

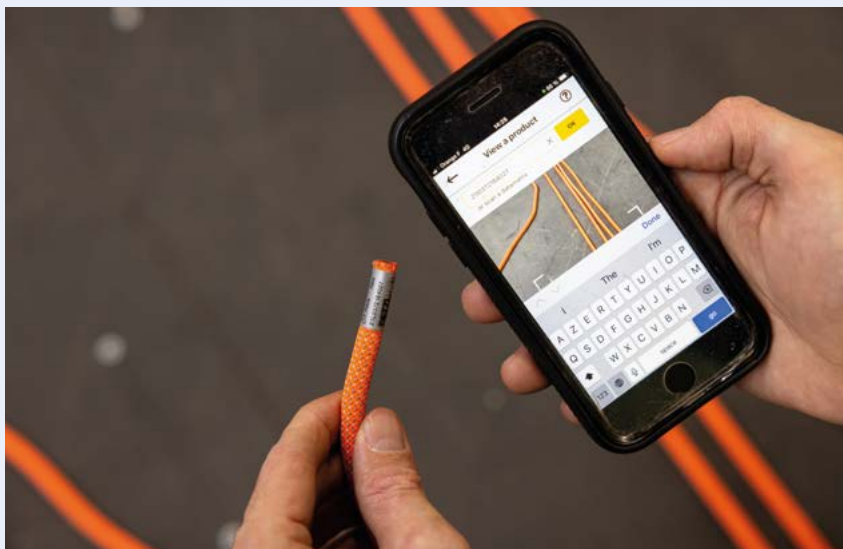
- Access 1 lehký stan do zimy
- Whisperlite Universal Stove kombinovaný vařič na kapalná na plynná paliva

ePPEcentre

APLIKACE PRO REVIZE OOPP

Vybavení pro práce ve výškách a nad volnou hloubkou, odborně nazývané osobní ochranné pracovní prostředky (OOPP) sloužící k ochraně pracovníků při pádu z výšky, musí být kromě běžných kontrol před a po použití z legislativy jednou za 12 měsíců podrobeny hloubkové revizi, jsou-li provozuschopné a bezpečné pro další použití.

Tyto periodické revize představují v případě většího množství OOPP poměrně náročnou agendu evidence výrobních čísel produktů a termínů příštích revizí, vyřazování vadného vybavení a jeho nahrazování.

Firma Petzl přišla v letošním roce s praktickou aplikací, díky které si zjednodušíte evidenci a revize vašich OOPP a ušetříte si spoustu času.

CO VŠECHNO APLIKACE ePPEcentre UMÍ?

- Snadné vložení nového produktu Petzl do databáze naskenováním jeho kódu: veškeré informace o pro-

duktu z naší databáze se automaticky nahrají do té vaší.

- Ručně si můžete do vaší databáze zadat i produkty jiných výrobců.
- Můžete nahrávat fotografie a komentáře pro lepší monitoring revizí.
- Snadno si můžete importovat nebo exportovat existující databáze.

V APLIKACI MÁTE PŘEHLEDNÉ INFORMACE O VAŠICH OOPP KDYKOLIV K DISPOZICI

- Na vašem stolním počítači si na domovské stránce jediným pohledem

zkontrolujete přehled vašich OOPP: uvidíte jejich počet seřazený do jednotlivých kategorií, blíží se revize podle data (dny, týdny a měsíce).

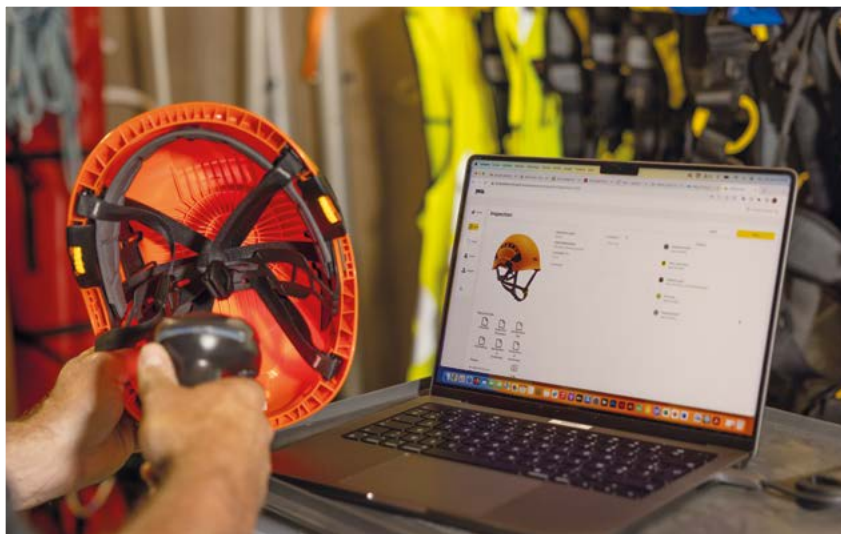
- Můžete si prohlédnout historii produktu počínaje jeho dnem výroby.
- Stažením aplikace do vašeho mobilního zařízení máte přístup do databáze stále po ruce.

JAK TO VŠECHNO FUNGUJE?

- Nejprve si zvolíte balíček, který vyhovuje vaší firmě (STARTER / PROFESSIONAL / ENTERPRISE). U variant PROFESSIONAL a ENTERPRISE si můžete organizovat přístup vašich zaměstnanců vytvořením jejich individuálních profilů s přístupem do jednotlivých sekcí (administrátor, vedoucí, inspektor, prohlížeč atd.).
- Používáním tagů si můžete organizovat vybavení, nadále uvidíte propojení podle kategorie, uživatele, místa použití atd.).
- Můžete si nastavit vzhled produktové karty tak, jak vám to bude vyhovovat.
- Vytvoříte si vlastní systém řízení revizí OOPP

KDE MŮŽU APLIKACI ePPEcentre ZÍSKAT?

1. Internetovou verzi aplikace si můžete stáhnout do vašeho počítače z adresy: epecentre.petzl.com
2. Aplikaci pro vaše mobilní zařízení si stáhnete z prodejny aplikací: App Store Google Play

JAKÉ MOŽNOSTI MÁM NA VÝBĚR?

STARTER

Vhodný pro OSVČ nebo nájemné inspektory
Maximální počet produktů v databázi je 250
Jeden profil s přístupem do všech funkcí
Poplatek: 5Eur měsíčně

PROFESSIONAL

Vhodný pro malé a střední podniky
Neomezený počet produktů v databázi
Verze pro jednu firmu, k dispozici tři profily: administrátor, inspektor a prohlížeč
Poplatek:
administrátor 15Eur měsíčně
inspektor 10Eur měsíčně
prohlížeč 2Eur měsíčně

ENTERPRISE

Vhodný pro velké podniky
Neomezený počet produktů v databázi
Verze pro několik různých organizací a provozů.
Jsou potřebné čtyři profily: administrátor, vedoucí, inspektor a prohlížeč
Poplatek:
administrátor 20Eur měsíčně
vedoucí 15Eur měsíčně
inspektor 10Eur měsíčně
prohlížeč 2Eur měsíčně

CO JEDNOTLIVÉ PROFILY V APLIKACI UMOŽŇUJÍ?

ADMINISTRÁTOR:

- Zodpovídá za celkový provoz databáze OOPP
- Zřizuje a kontroluje přístupy do různých profilů
- Má přístup ke všem funkcím aplikace
- Zodpovídá za předplatné a platby

VEDOUcí:

- Zodpovídá za řízení skupiny inspektorů OOPP
- Zřizuje a kontroluje přístupy do jednotlivých profilů
- Smí vystupovat jako inspektor a prohlížeč pro jeho kategorie produktů
- Nemá přístup do jiných kategorií produktů

INSPEKTOR:

- Má přístup k provádění revizí OOPP
- Může upravovat produktové listy

PROHLÍŽEČ:

- Může pouze číst a prohlížet si informace o produktech
- Nemůže upravovat jakékoliv informace v systému

ARIA

Potřebujete si posvětit na práci a hledáte čelovku, která vydrží hrubší zacházení a voda nebo nárazy ji jen tak nerozhodí? Potom čelovka Petzl ARIA je pro vás ta pravá.

Byla vyvinuta přesně pro potřeby drobných řemeslníků, údržbářů a opravářů, kteří si potřebují posvětit na práci a nepracují zrovna ve sterilním prostředí v rukavičkách.

Modelová řada ARIA obsahuje čtyři modely, z nichž dva jsou vybaveny dobíjecím akumulátorem Petzl CORE (ARIA 2R a ARIA 1R). Podle typu dosahují svítivosti mezi 350 a 600 lumeny. Každá z nich má nastavitelný hlavový pásek, který je možné nastavit přes-

ně na vaši hlavu. Jako příslušenství je možné použít adaptéry, pomocí kterých připevníte čelovku na různé typy ochranných přileb. Všechny čelovky ARIA jsou dokonale kompaktní, takže si je můžete nasadit na hlavu a zapomenout na ně nebo je snadno uložit do boxu s nářadím, abyste je měli vždy po ruce, když je potřebujete.

Čelovky mají jediné tlačítko umístěné na horní straně těla. Tímto tlačítkem se ovládají všechny funkce: zapínání a vypínání, volba intenzity osvětlení, přepínání barevného světla (pouze pro verze RGB), zamykání a zobrazování úrovně nabití baterie.

Modely ARIA 1R a ARIA 2R jsou dodávány s dobíjecím akumulátorem CORE a díky technologii HYBRID CONCEPT je možné do nich používat i standardní baterie AAA/LR03. Všechny modely ARIA jsou vybaveny technologií HYBRID CONCEPT a můžete v nich tedy kombinovat dobíjecí akumulátory CORE a standardní baterie, bez nutnosti adaptérů. Čelovky ARIA nabízí kompaktní, praktické a odolné řešení osvětlení vaší práce!

Pracovní prostředí může představovat náročné podmínky, takže všechny čelovky jsou vodotěsné (IP67), nárazuvzdorné (IK07) a odolné proti pádu až ze 2 metrů. Navíc model RGB má k dispozici kromě čírého světla ještě červené, zelené a modré osvětlení. Podrobné informace o parametrech čelovek ARIA najdete na stránkách petzl.vertone.cz

PackTowl® Changing Poncho

Everyone's favorite adventure essential.

VERTONE s.r.o.

Podhorská 240/168
466 02 Jablonec nad Nisou

+420 489 200 200
info@vertone.cz

www.vertone.cz
www.protipadu.cz

@petzlczsk
@montaneczsk
@ChillazCeskoSlovensko
@vybaveninacesty

@petzl_cz_sk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty

vertone.cz

Vydavatel:

VERTONE s.r.o.

Vydání: 1/2024, III. ročník

Jako výhradní zástupce značek

Cascade Designs, Thermarest,
MSR, SealLine, Summit to Eat,
Platypus, Petzl, Montane a Chillaz
vlastníme práva používat foto,
nákresy, texty a loga s copyrighty
těchto značek.

Zveřejňování textů, nákresů,
fotografií pouze se souhlasem
vydavatele ©2024 VERTONE

Grafika: Gabriela Vojtíšková

Partneři:

ALPENVEREIN CZ
ALPSKÝ KLUB PRAHA – AUSTRIA

102